

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta

18. heinäkuuta 2016

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2016/C 260/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2016/C 260/02	Yhdistetyt asiat C-260/14 ja C-261/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Bacău – Romania) – Județul Neamț (C-260/14) ja Județul Bacău (C-261/14) v. Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen — Asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 — Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) — Asetus (EY) N:o 1083/2006 — Hankintaviranomaisena toimivan rahastojen edunsaajan hankintasopimuksen, jonka tarkoituksena on tuetun toimen toteuttaminen, sopimuspuolen valinta — Väärinkäytöksen käsite — Unionin oikeuden rikkomista koskevan arvointiperusteen ulottuvuus — Kansallisen lainsäädännön vastaiset tarjouspyyntömenettelyt — Jäsenvaltioiden tekemien rahoitusoikaisujen luonne — Hallinnolliset toimenpiteet tai seuraamukset)	2
2016/C 260/03	Asia C-396/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Klagenævnet for Udbud – Tanska) – MT Højgaard A/S ja Züblin A/S v. Banedanmark (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 267 artikla — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Se, onko ennakkoratkaisupyyntö esittänyt elin tuomioistuin — Rautateiden infrastruktuurin alan julkinen hankinta — Neuvottelumenettely — Direktiivi 2004/17/EY — 10 artikla — 51 artiklan 3 kohta — Tarjoajien yhdenvertainen kohtelu — Kahdesta yhtiöstä koostuva ryhmittymä, joka on hyväksytty tarjoajaksi — Ensimmäinen näistä kahdesta yhtiöstä on jättänyt omissa nimissään tarjouksen, koska toinen yhtiö on asetettu konkurssiin — Yhtiön katsominen yksinään sellaiseksi toimijaksi, joka voidaan hyväksyä tarjoajaksi — Tämän yhtiön valinta hankintasopimuksen sopimuspuoleksi)	3

2016/C 260/04	Asia C-550/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Østre Landsret – Tanska) – Envirotec Denmark ApS v. Skatteministeriet (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Käännetty veronmaksuvelvollisuus — 198 artiklan 2 kohta — Kulta-aines tai puolivalmiit kultatuotteet — Käsite — 199 artiklan 1 kohdan d alakohta ja liite VI — Käytetty materiaali, jäte ja romu — Erilaisia tavaroita ja romuja sulattamalla valmistetut harkot, joista on tarkoitus erottaa kulta ja joiden kultapitoisuus ylittää 325 tuhannesosaa)	4
2016/C 260/05	Asia C-559/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – Rūdolfs Meroni v. Recoletos Limited (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Turvaamis- ja välitoimien tunnustaminen ja täytäntöönpano — Oikeusjärjestyksen perusteiden (ordre public) käsite)	4
2016/C 260/06	Asia C-607/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Bookit Ltd v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Vapautus arvonlisäverosta — 135 artiklan 1 kohdan d alakohta — Maksuja ja tilisiirtoja koskevat liiketoimet — Käsite — Internetin välityksellä tai puhelimitse suoritettava elokuvalippujen ostot — Luotto- tai pankkikorttimaksut — Ns. korttimaksujen käsittelypalvelut)	5
2016/C 260/07	Asia C-48/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt cour d’appel de Bryssel – Belgia) – Belgian valtio – SPF Finances v. NN (L) International SA, aiemmin ING International SA, ING (L) Dynamic SA:n oikeusseuraajana (Ennakkoratkaisupyyntö — Välitön verotus — Pääomien vapaa liikkuvuus — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Direktiivi 69/335/ETY — 2, 4, 10 ja 11 artikla — Direktiivi 85/611/ETY — EY 10 ja EY 293 artikla — Yhteissijoitusyrityksiltä kannettava vuotuinen vero — Kaksinkertainen verotus — Ulkomaisiin yhteissijoitusyrityksiin sovellettava seuraamus)	6
2016/C 260/08	Asia C-130/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs v. National Exhibition Centre Limited (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Kuudes direktiivi 77/388/ETY — Vapautus arvonlisäverosta — 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 kohta — Liiketoimet, jotka koskevat maksuja ja tilisiirtoja — Käsite — Lippujen ostaminen esityksiin ja muihin tapahtumiin — Maksaminen pankki- tai luottokortilla — Ns. pankki- tai luottokorttimaksujen käsittelypalvelu)	7
2016/C 260/09	Asia C-198/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Invamed Group Ltd ym. v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — XVII jakso — Kulkuneuvot — 87 ryhmä — Kuljetusvälineet ja kulkuneuvot, muut kuin rautatien tai raitiotien liikkuvaan kalustoon kuuluvat, sekä niiden osat ja tarvikkeet — Nimikkeet 8703 ja 8713 — Akkukäyttöiset sähkömoottorikulkuneuvot — Liikuntarajotteisten henkilöiden käsite)	7
2016/C 260/10	Asia C-224/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 26.5.2016 – Valittajana Rose Vision SL ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Euroopan unionin rahoittamat hankkeet tutkimuksen alalla — Tarkastukset, joissa todetaan sääntöjenvastaisuuksia tiettyjen hankkeiden täytäntöönpanossa — Komission päätökset, joilla keskeytetään tukien maksaminen tietyissä hankkeissa — Vahingonkorvauskanne — Hylkääminen — Perustelut)	8

2016/C 260/11	Asia C-244/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 26.5.2016 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Verotus — Pääomien vapaa liikkuvuus — SEUT 63 artikla — ETA-sopimuksen 40 artikla — Perintövero — Jäsenvaltion säännöstö, jossa myönnetään pääasialliseen asuntoon liittyvää perintöveroa koskeva verovapautus sillä edellytyksellä, että perinnönsaaja asuu pysyvästi kyseisessä jäsenvaltiossa — Rajoitus — Oikeuttaminen)	9
2016/C 260/12	Asia C-262/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – GD European Land Systems – Steyr GmbH v. Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tavaroiden luokittelu — Asetus (ETY) N:o 2658/87 — Yhdistetty nimikkeistö — Nimike 8710 ja alanimike 9305 91 00 — XVII jakson 3 huomautus ja 93 ryhmän 1 huomautuksen c alakohta — Panssarihaunut ja muut panssaroidut taisteluajoneuvot — Sotilaskäyttöön tarkoitettut aseet (sota-aseet) — Tornijärjestelmän luokittelu)	9
2016/C 260/13	Asia C-273/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – ZS "Ezernieki" v. Lauku atbalsta dienests (Ennakkoratkaisupyyntö — Maatalous — Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto — Asetukset (EY) N:o 1257/1999 ja (EY) N:o 817/2004 — Tuki maaseudun kehittämiseen — Aiheettomien tukien takaisinperintä — Viisivuotisen sitoumuskauden aikana ilmoitetun pinta-alan lisääminen yli kynnysarvon — Alkuperäisen sitoumuksen korvaaminen uudella sitoumuksella — Edunsaaja ei noudattanut velvollisuutta tehdä vuotuista tuen maksamista koskevaa hakemusta — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan kaikki usealta vuodelta maksetut tuet on palautettava — Suhteellisuusperiaate — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 ja 52 artikla)	10
2016/C 260/14	Asia C-286/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – Valsts ieņēmumu dienests v. SIA "Latvijas propāna gāze" (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Nimike 2711 — Maaöljykaasut ja muut kaasumaiset hiilivedyt — Olennaisen luonteen antava aine — Nesteytetty maaöljykaasu)	11
2016/C 260/15	Asia C-300/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt tribunal administratif – Luxemburg) – Charles Kohll ja Sylvie Kohll-Schlesser v. Directeur de l'administration des contributions directes (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 21 ja SEUT 45 artikla — Henkilöiden ja työntekijöiden vapaa liikkuvuus ja oleskeluvapaus — Tulovero — Eläke — Eläkkeensaajien veronhyvitys — Myöntämisedellytykset — Se, että asianomaisella on kansallisen viranomaisen antama verokortti)	12
2016/C 260/16	Asia C-108/16 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 24.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Amsterdam – Alankomaat) – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, jonka kohteena on Paweł Dworzecki (Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätös 2002/584/YOS — Eurooppalainen pidätysmääräys — 4 a artiklan 1 kohta — Jäsenvaltioiden väliset luovuttamismenettelyt — Täytäntöönpanoa koskevat edellytykset — Harkinnanvaraiset kieltäytymisperusteet — Poikkeukset — Pakollinen täytäntöönpano — Rangaistus, joka on määrätty vastaajan poissa ollessa — Käsitteet "haasteen henkilökohtainen tiedoksi antaminen" ja "virallisen tiedon saaminen muilla keinoin" — Unionin oikeuden itsenäiset käsitteet)	13
2016/C 260/17	Asia C-319/15: Unionin tuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 23.3.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour administrative d'appel de Paris – Ranska) – Overseas Financial Limited ja Oaktree Finance Limited v. Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique (Ennakkoratkaisupyyntö — Lausunnon antamisen raukeaminen)	13

2016/C 260/18	Asia C-520/15: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 25.2.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Associazione Italiana delle Unità Dedicate Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds) v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) ja Ministero della Salute (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestys — 53 artiklan 2 kohta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artiklan toinen kohta ja 54 artikla — Eurooppalainen yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi (Euroopan ihmisoikeussopimus) — 6 artiklan 1 kohta — Ylimääräinen muutoksenhaku Italian tasavallan presidentiltä — Oikeudenkäynnin asianosainen vastustaa ylimääräistä muutoksenhakua — Ylimääräisen muutoksenhaun muuttaminen kanteeksi tuomioistuimessa — Ei kyse unionin oikeuden soveltamisesta — Unionin tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen)	14
2016/C 260/19	Asia C-63/16 P: Valitus, jonka Actega Terra GmbH on tehnyt 4.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-766/14, Actega Terra v. EUIPO, 23.11.2015 antamasta määräyksestä . . .	15
2016/C 260/20	Asia C-124/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht München (Saksa) on esittänyt 29.2.2016 – Rikosoikeudenkäynti Ianos Trancaa vastaan	15
2016/C 260/21	Asia C-188/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht München I (Saksa) on esittänyt 4.4.2016 – Rikosoikeudenkäynti Ionel Opriaa vastaan	16
2016/C 260/22	Asia C-195/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Kehl (Saksa) on esittänyt 7.4.2016 – Rikosoikeudenkäynti Itä vastaan	17
2016/C 260/23	Asia C-201/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 12.4.2016 – Majid (myös Madzhdi) Shiri	18
2016/C 260/24	Asia C-210/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 14.4.2016 – Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein v. Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH	18
2016/C 260/25	Asia C-213/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht München (Saksa) on esittänyt 18.4.2016 – Rikosoikeudenkäynti Tanja Reiteria vastaan	20
2016/C 260/26	Asia C-230/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 25.4.2016 – Coty Germany GmbH v. Parfümerie Akzente GmbH	21
2016/C 260/27	Asia C-233/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 25.4.2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) v. Generalitat de Catalunya . . .	21
2016/C 260/28	Asia C-234/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 25.4.2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) v. Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias	22
2016/C 260/29	Asia C-235/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 25.4.2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) v. Consejo de Gobierno del Principado de Asturias	23
2016/C 260/30	Asia C-236/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 25.4.2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) v. Diputación General de Aragón . . .	24

2016/C 260/31	Asia C-237/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 25.4.2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) v. Diputación General de Aragón	25
2016/C 260/32	Asia C-244/16 P: Valitus, jonka Industrias Químicas del Vallés, S.A. on tehnyt 27.4.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-296/15, Industrias Químicas del Vallés v. komissio, 16.2.2016 antamasta määräyksestä	25
2016/C 260/33	Asia C-246/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione tributaria provinciale di Siracusa (Italia) on esittänyt 28.4.2016 – Enzo Di Maura v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa	26
2016/C 260/34	Asia C-248/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 2.5.2016 – Austria Asphalt GmbH & Co OG v. Bundeskartellanwalt	27
2016/C 260/35	Asia C-253/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka cour d'appel de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 3.5.2016 – Flibtravel International SA ja Léonard Travel International SA v. AAL Renting SA ja Haroune Tax SPRL sekä Saratax SCS ym.	28
2016/C 260/36	Asia C-256/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 9.5.2016 – Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg	29
2016/C 260/37	Asia C-258/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein oikeus (Suomi) on esittänyt 9.5.2016 – Finnair Oyj v. Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia	29
2016/C 260/38	Asia C-262/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 12.5.2016 – Shields & Sons Partnership v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	30
2016/C 260/39	Asia C-266/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 13.5.2016 – Western Sahara Campaign UK v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs ja Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs	31
2016/C 260/40	Asia C-267/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court of Gibraltar (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 13.5.2016 – The Queen, Albert Buhagiarin, Wayne Pirin, Stephanie Pirin, Arthur Taylorin, Henry Bonifacion, Colin Tomlinsonin ja Darren Sheriffin hakemuksesta v. The Hon. Gilbert Licudi QC MP Minister for Justice	32
2016/C 260/41	Asia C-280/16 P: Valitus, jonka Società cooperativa Amrita arl ym. ovat tehneet 17.5.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-439/15, Amrita ym. v. komissio, 11.3.2016 antamasta määräyksestä	33
2016/C 260/42	Asia C-288/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Latvia) on esittänyt 23.5.2016 – IK "L.Č." v. Valsts ieņēmumu dienests	35
2016/C 260/43	Asia C-300/16 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 26.5.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-103/14, Frucona Košice v. komissio, 16.3.2016 antamasta tuomiosta	35
2016/C 260/44	Asia C-545/15: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 16.3.2016 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta	36

2016/C 260/45	Asia C-546/15: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 10.3.2016 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta	37
2016/C 260/46	Asia C-565/15: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 17.3.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Hans-Peter Ofenböck, muuna osapuolena Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich	37
Unionin yleinen tuomioistuin		
2016/C 260/47	Yhdistetyt asiat T-426/10–T-429/10 ja T-438/12–T-441/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.6.2016 – Moreda-Riviere Trefilerias ym. v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Taloudellinen kokonaisuus — Suora osallistuminen rikkomiseen — Emoyhtiöiden johdettu vastuu — Yritysseuraanto — Monitahoinen kilpailusääntöjen rikkominen — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Taannehtivuuskiellon periaate ja nolla poena sine lege -periaate — Lieventävät seikat — Maksukyky — Puolustautumisoikeudet — Perusteluvollisuus — Uudelleenarviointivaatimus — Tosiseikkojen muuttumattomuus — Hylkäyskirje — Tutkimatta jättäminen)	38
2016/C 260/48	Asia T-805/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 25.5.2016 – Stagecoach Group v. EUIPO (MEGABUS.COM) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin MEGABUS.COM rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Kuvailuvuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat ja joka on selvästi perusteeton)	39
2016/C 260/49	Asia T-235/15 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 23.5.2016 – Pari Pharma v. EMA (Väliaikainen oikeussuoja — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — EMA:n hallussa olevat asiakirjat, jotka koskevat yrityksen toimittamia tietoja lääkkeen markkinoille saattamista koskevan lupahakemuksen yhteydessä — Määräys, jolla lykätään päätöksen antaa kolmannelle oikeus tutustua asiakirjoihin täytäntöönpanoa — Peruuttamishakemus — Olosuhteet eivät ole muuttuneet — Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 159 artikla)	39
2016/C 260/50	Asia T-324/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.5.2016 – Volkswagen v. EUIPO – Andrä (BAG PAX) (EU-Tavaramerkki — Menettämismenettely — EU-sanamerkki BAG PAX — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 51 artiklan 1 kohdan a alakohta — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat ja joka on selvästi perusteeton)	40
2016/C 260/51	Asia T-581/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 25.5.2016 – Syndial v. komissio (Kumoamiskanne — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Italiaa vastaan nostettua jäsenyysselvöitteiden noudattamattajättämismenettelyä koskevat asiakirjat — Direktiivien 2011/92/EU ja 1999/13/EY noudattamatta jättäminen — Vanhan teollisuusalueen (Cengio Saliceto) jäteveden poisto — Kieltäytyminen asiakirjan luovuttamisesta — Täysin perusteeton kanne)	41
2016/C 260/52	Asia T-211/16: Kanne 4.5.2016 – Caviro Distillerie Srl ym. v. komissio	41
2016/C 260/53	Asia T-230/16: Kanne 11.5.2016 – C & J Clark International v. komissio	42
2016/C 260/54	Asia T-237/16: Kanne 17.5.2016 – NI v. Euroopan tietosuojavaltuutettu	43
2016/C 260/55	Asia T-238/16: Kanne 17.5.2016 – Clean Sky 2 -yhteisyritys v. Scouring Environnement	44

2016/C 260/56	Asia T-251/16: Kanne 20.5.2016 – Euroopan petostentorjuntaviraston pääjohtaja v. komissio	45
2016/C 260/57	Asia T-262/16: Kanne 23.5.2016 – Globo Media v. EUIPO – Globo Comunicação e Participações (GLOBO MEDIA)	46
2016/C 260/58	Asia T-270/16 P: Valitus, jonka Petrus Kerstens on tehnyt 28.3.2016 virkamiestuomioistuimen antamasta tuomiosta asiassa F-23/15, Kerstens v. komissio	47
2016/C 260/59	Asia T-280/16: Kanne 26.5.2016 – GeoClimaDesign v. EUIPO – GEO Gesellschaft für ENERGIE und Oekologie (GEO)	48
2016/C 260/60	Asia T-281/16: Kanne 2.6.2016 – Solelec ym. v. parlamentti	48
2016/C 260/61	Asia T-285/16: Kanne 30.5.2016 – Dominator International v. EUIPO (DREAMLINE)	49
2016/C 260/62	Asia T-286/16: Kanne 2.6.2016 – Kneidinger v. EUIPO – Topseat International (WC-istuimen kansi) .	50
2016/C 260/63	Asia T-288/16: Kanne 2.6.2016 – Convivo v. EUIPO – Porcesadora Nacional de Alimentos (M'Cooky)	51

Virkamiestuomioistuin

2016/C 260/64	Asia F-108/12: Virkamiestuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 7.6.2016 – Verile v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohta — Kansallisessa eläkejärjestelmässä saavutettujen eläkeoikeuksien siirtäminen unionin eläkejärjestelmään — Hyvitettäviä palvelusvuosia koskeva ehdotus — Kumoamiskanne — Muutoksenhaku — Hyvitettäviä palvelusvuosia koskevasta ehdotuksesta esitettyjen kumoamisvaatimusten uudelleenmäärittely — Kumoamisvaatimusten tulkitseminen siten, että niissä vaaditaan kumoamaan päätös, joka koskee eläkeoikeuksien siirtämisen johdosta hyvitettävien palvelusvuosien tunnustamista koskevaa päätöstä — Vaatimusten hylkääminen — Muutoksenhaussa annettu tuomio, josta on tullut lainvoimainen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	52
2016/C 260/65	Asia F-146/15: Virkamiestuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 8.6.2016 – Massoulié v. parlamentti (Henkilöstö — Virkamiehet — Parlamentti — Toimielinten välinen siirto — Vuoden 2014 ylennyskierros — Hakemus arviointikertomusten muuntamiseksi ylennyspisteiksi — Valituksen muuttaminen hakemukseksi — Henkilöstösääntöjen 90 artikla — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	52

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2016/C 260/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 251, 11.7.2016

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 243, 4.7.2016

EUVL C 232, 27.6.2016

EUVL C 222, 20.6.2016

EUVL C 211, 13.6.2016

EUVL C 200, 6.6.2016

EUVL C 191, 30.5.2016

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Curtea de Apel Bacău – Romania) – Județul Neamț (C-260/14) ja Județul Bacău (C-261/14) v. Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

(Yhdistetyt asiat C-260/14 ja C-261/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen — Asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 — Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) — Asetus (EY) N:o 1083/2006 — Hankintaviranomaisena toimivan rahastojen edunsaajan hankintasopimuksen, jonka tarkoituksena on tuetun toimen toteuttaminen, sopimuspuolen valinta — Väärinkäytöksen käsite — Unionin oikeuden rikkomista koskevan arviointiperusteen ulottuvuus — Kansallisen lainsäädännön vastaiset tarjouspyyntömenettelyt — Jäsenvaltioiden tekemien rahoitusoikaisujen luonne — Hallinnolliset toimenpiteet tai seuraamukset)

(2016/C 260/02)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Bacău

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Județul Neamț (C-260/14) ja Județul Bacău (C-261/14)

Vastaaja: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohtaa ja Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta 11.7.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 2 artiklan 7 kohtaa on tulkittava siten, että se, että hankintaviranomainen, joka saa rakennusurakoita tukea tehdessään julkista hankintaa koskevaa sopimusta, jonka ennakoitu arvo alittaa julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY 7 artiklan a alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 4.12.2007 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1422/2007, säädetyn kynnysarvon, ei noudata kansallisia säännöksiä, voi merkitä asetuksen N:o 2988/95 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ”väärinkäytöstä” tai asetuksen N:o 1083/2006 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua ”sääntöjenvastaisuutta” sikäli kuin sen tuloksena on tai voisi olla vahinko Euroopan unionin yleiselle talousarviolle perusteettoman menon takia.
- 2) Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 98 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toista virkettä on tulkittava siten, että jäsenvaltioiden tekemät rahoitusoikaisut ovat silloin, kun niitä sovelletaan rakennusurakoista osarahoitettuihin menoihin julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekemistä koskevien oikeussääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi, asetuksen (EY) N:o 2988/1995 4 artiklassa tarkoitettuja hallinnollisia toimenpiteitä.

- 3) Oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltio soveltaa rahoitusoikaisuja, jotka kuuluvat sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan, joka on tullut voimaan sen jälkeen, kun julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekemistä koskevien oikeussääntöjen väitetty rikkominen on tapahtunut, kunhan kyse on uuden säännösten soveltamisesta aikaisemman säännösten soveltamisaikana syntyneiden tilanteiden tuleviin vaikutuksiin, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on varmistettava ottaen huomioon kaikki pääasiassa merkitykselliset seikat.

⁽¹⁾ EUVL C 292, 1.9.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 24.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Klagenævnet for Udbud – Tanska) – MT Højgaard A/S ja Züblin A/S v. Banedanmark

(Asia C-396/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 267 artikla — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Se, onko ennakkoratkaisupyynnön esittänyt elin tuomioistuin — Rautateiden infrastruktuurin alan julkinen hankinta — Neuvottelumenettely — Direktiivi 2004/17/EY — 10 artikla — 51 artiklan 3 kohta — Tarjoajien yhdenvertainen kohtelu — Kahdesta yhtiöstä koostuva ryhmittymä, joka on hyväksytty tarjoajaksi — Ensimmäinen näistä kahdesta yhtiöstä on jättänyt omissa nimissään tarjouksen, koska toinen yhtiö on asetettu konkurssiin — Yhtiön katsominen yksinään sellaiseksi toimijaksi, joka voidaan hyväksyä tarjoajaksi — Tämän yhtiön valinta hankintasopimuksen sopimuspuoleksi)

(2016/C 260/03)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Klagenævnet for Udbud

Pääasian asianosaiset

Valittajat: MT Højgaard A/S ja Züblin A/S

Vastapuoli: Banedanmark

Tuomiolauselmä

Vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY 10 artiklassa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 51 artiklan kanssa, olevaa talouden toimijoiden yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on tulkittava siten, että hankintayksikkö ei loukkaa kyseistä periaatetta, kun se sallii, että toinen sellaiseen ryhmittymään, jota se on pyytänyt esittämään sellaisenaan tarjouksen, kuuluneesta kahdesta talouden toimijasta tulee tämän ryhmittymän tilalle ryhmittymän hajoamisen jälkeen ja osallistuu omissa nimissään julkista hankintaa koskevan sopimuksen sopimuspuolen valitsemiseksi käytävään neuvottelumenettelyyn, mikäli osoitetaan ensinnäkin, että kyseinen talouden toimija täyttää yksinään edellä mainitun yksikön määrittämät vaatimukset, ja toiseksi, että sillä, että se jatkaa osallistumistaan edellä mainittuun menettelyyn, ei heikennetä muiden tarjoajien kilpailuasemaa.

⁽¹⁾ EUVL C 388, 3.11.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Østre Landsret – Tanska) – Envirotec Denmark ApS v. Skatteministeriet

(Asia C-550/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Käännetty veronmaksuvelvollisuus — 198 artiklan 2 kohta — Kulta-aines tai puolivalmiit kultatuotteet — Käsite — 199 artiklan 1 kohdan d alakohta ja liite VI — Käytetty materiaali, jäte ja romu — Erilaisia tavaroita ja romuja sulattamalla valmistetut harkot, joista on tarkoitus erottaa kulta ja joiden kultapitoisuus ylittää 325 tuhannesosaa)

(2016/C 260/04)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Østre Landsret

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Envirotec Denmark ApS

Vastapuoli: Skatteministeriet

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 198 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan pääasiassa kyseessä olevien kaltaisten harkkojen luovutuksiin, kun kyseiset harkot koostuvat sattumanvaraisesta, karkeasta seoksesta, joka on saatu yhdistämällä romua ja erilaisia metalliesineitä, jotka sisältävät kultaa ja muita metalleja, materiaaleja ja aineita, ja kun kyseisten harkkojen kultapitoisuus on harkosta riippuen noin 500–600 tuhannesosaa.

⁽¹⁾ EUVL C 56, 16.2.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – Rūdolfs Meroni v. Recoletos Limited

(Asia C-559/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Turvaamis- ja välitoimien tunnustaminen ja täytäntöönpano — Oikeusjärjestyksen perusteiden (ordre public) käsite)

(2016/C 260/05)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Rūdolfs Meroni

Vastaaja: Recoletos Limited

Muut osapuolet: Aivars Lembergs, Olafs Berkis, Igors Skoks ja Genādijs Ševcovs

Tuomiolauselmä

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 34 artiklan 1 alakohtaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, että pääasian kaltaisissa olosuhteissa jäsenvaltion tuomioistuimen antaman määräyksen, joka on annettu kuulematta sitä ennen sellaisia kolmansia, joiden oikeuksiin määräys voi vaikuttaa, tunnustamisen ja täytäntöönpanon ei ole katsottava olevan selkeästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (*ordre public*), missä tunnustamista pyydetään, eikä näissä säännöksissä tarkoitettua oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaa oikeutta, koska mainittujen kolmansien on mahdollista puolustaa oikeuksiaan tässä tuomioistuimessa.

⁽¹⁾ EUVL C 89, 16.3.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Bookit Ltd v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

(Asia C-607/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Vapautus arvonlisäverosta — 135 artiklan 1 kohdan d alakohta — Maksuja ja tilisiirtoja koskevat liiketoimet — Käsite — Internetin välityksellä tai puhelimitse suoritettava elokuvalippujen osto — Luotto- tai pankkikorttimaksut — Ns. korttimaksujen käsittelypalvelut)

(2016/C 260/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Bookit Ltd

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Tuomiolauselmä

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 1 kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, että siinä säädetty maksuja tai tilisiirtoja koskevien liiketoimien arvonlisäverovapautus ei koske pääasiassa kyseessä olevan palvelun kaltaista ns. pankki- tai luottokorttimaksujen käsittelypalvelua, jonka tämä palvelujen suorittajana oleva verovelvollinen suorittaa myydessään toisen yhteisön nimissä ja lukuun elokuvalipun, jonka henkilö ostaa pankki- tai luottokortilla tämän palvelujen suorittajan kautta.

⁽¹⁾ EUVL C 81, 9.3.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt cour d'appel de Bryssel – Belgia) – Belgian valtio – SPF Finances v. NN (L) International SA, aiemmin ING International SA, ING (L) Dynamic SA:n oikeusseuraajana

(Asia C-48/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Välitön verotus — Pääomien vapaa liikkuvuus — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Direktiivi 69/335/ETY — 2, 4, 10 ja 11 artikla — Direktiivi 85/611/ETY — EY 10 ja EY 293 artikla — Yhteissijoitusyrityksiltä kannettava vuotuinen vero — Kaksinkertainen verotus — Ulkomaisiin yhteissijoitusyrityksiin sovellettava seuraamus)

(2016/C 260/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Bryssel

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Belgian valtio – SPF Finances

Vastapuoli: NN (L) International SA, aiemmin ING International SA, ING (L) Dynamic SA:n oikeusseuraajana

Tuomiolauselmä

- 1) Pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista 17.7.1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.6.1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY, 2, 4, 10 ja 11 artiklaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jolla on otettu käyttöön pääasiassa kyseessä olevan kaltainen yhteissijoitusyrityksiltä kannettava vuotuinen vero ja jonka mukaan kyseistä veroa kannetaan ulkomaisilta yhteissijoitusyrityksiltä, jotka myyvät osuuksiaan mainitussa jäsenvaltiossa.
- 2) Siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20.12.1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/611/ETY, tarvittaessa luettuna yhdessä EY 10 artiklan ja EY 293 artiklan toisen luetelmakohdan kanssa, on tulkittava siten, ettei se ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jolla otetaan käyttöön pääasiassa kyseessä olevan kaltainen yhteissijoitusyrityksiltä kannettava vuotuinen vero ja jonka mukaan kyseistä veroa kannetaan ulkomaisilta yhteissijoitusyrityksiltä, jotka myyvät osuuksiaan mainitussa jäsenvaltiossa, edellyttäen, että kyseistä lainsäädäntöä sovelletaan ketään syrjimättä.
- 3) EY 56 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jolla otetaan käyttöön pääasiassa kyseessä olevan kaltainen yhteissijoitusyrityksiltä kannettava vuotuinen vero ja jonka mukaan kyseinen vero kannetaan ulkomaisilta yhteissijoitusyrityksiltä, jotka myyvät osuuksiaan mainitussa jäsenvaltiossa.
- 4) EY 49 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan perintöverolain 162 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.2003 annetulla ohjelmalla, kaltaiselle jäsenvaltion säännökselle, jolla jäsenvaltio säättää erityisestä seuraamuksesta eli siitä, että ulkomaisia yhteissijoitusyrityksiä voidaan tuomioistuimen määräyksellä kieltää vastedes myymästä osuuksiaan Belgiassa, jolleivät ne noudata velvollisuuttaan antaa yhteissijoitusyrityksiltä kannettavan veron kantamiseksi tarpeellista vuosittaista ilmoitusta taikka velvollisuuttaan maksaa kyseinen vero.

⁽¹⁾ EUVL C 138, 27.4.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs v. National Exhibition Centre Limited

(Asia C-130/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Kuudes direktiivi 77/388/ETY — Vapautus arvonlisäverosta — 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 kohta — Liiketoimet, jotka koskevat maksuja ja tilisiirtoja — Käsite — Lippujen ostaminen esityksiin ja muihin tapahtumiin — Maksaminen pankki- tai luottokortilla — Ns. pankki- tai luottokorttimaksujen käsittelypalvelu)

(2016/C 260/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Vastapuoli: National Exhibition Centre Limited

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan d alakohdan 3 alakohtaa on tulkittava siten, että siinä säädettyä maksuja tai tilisiirtoja koskevien liiketoimien arvonlisäverovapautusta ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevan palvelun kaltaiseen ns. pankki- tai luottokorttimaksujen käsittelypalveluun, jonka tämä palvelujen suorittajana oleva verovelvollinen suorittaa myydessään toisen yhteisön nimissä ja lukuun esitykseen tai muuhun tapahtumaan lipun, jonka henkilö ostaa pankki- tai luottokortilla tämän palvelujen suorittajan kautta.

⁽¹⁾ EUVL C 190, 8.6.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Yhdistynyt kuningaskunta) – Invamed Group Ltd ym. v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

(Asia C-198/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — XVII jakso — Kulkuneuvot — 87 ryhmä — Kuljetusvälineet ja kulkuneuvot, muut kuin rautatien tai raitiotien liikkuvaan kalustoon kuuluvat, sekä niiden osat ja tarvikkeet — Nimikkeet 8703 ja 8713 — Akkukäyttöiset sähkömoottorikulkuneuvot — Liikuntarajoitteisten henkilöiden käsite)

(2016/C 260/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Invamed Group Ltd, Invacare UK Ltd, Days Healthcare Ltd, Electric Mobility Euro Ltd, Medicare Technology Ltd, Sunrise Medical Ltd ja Invacare International SARL

Vastaaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Tuomiolauselmä

1) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteeseen I, sellaisena kuin se on muutettuna 7.9.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1810/2004, sisältyvän yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 8713 on tulkittava siten, että

— sana ”liikuntarajoitteisten” merkitsee sitä, että tuote on tarkoitettu yksinomaan liikuntarajoitteisille

— sillä, että kulkuneuvoa voivat käyttää henkilöt, jotka eivät ole liikuntarajoitteisia, ei ole vaikutusta kyseisen kulkuneuvon luokitteluun yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 8713

— yhdistetyn nimikkeistön selittävät huomautukset eivät ole omiaan muuttamaan yhdistetyn nimikkeistön nimikkeiden soveltamisalaa.

2) Asetuksen N:o 2658/87 liitteeseen I, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1810/2004, sisältyvän yhdistetyn nimikkeistön nimikkeessä 8713 olevaa sanaa ”liikuntarajoitteiset” on tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan henkilöitä, joiden kävelykyky on rajoittunut marginaalista huomattavammin, ja ettei tältä osin ole vaikutusta sillä, mikä tämän rajoituksen kesto on ja liittyykö siihen mahdollisesti muita toimintakyvyn rajoituksia.

⁽¹⁾ EUVL C 228, 13.7.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 26.5.2016 – Valittajana Rose Vision SL ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-224/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Euroopan unionin rahoittamat hankkeet tutkimuksen alalla — Tarkastukset, joissa todetaan sääntöjenvastaisuuksia tiettyjen hankkeiden täytäntöönpanossa — Komission päätökset, joilla keskeytetään tukien maksaminen tietyissä hankkeissa — Vahingonkorvauskanne — Hylkääminen — Perustelut)

(2016/C 260/10)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Rose Vision SL (Pozuelo de Alarcón, Espanja) (edustaja: abogado J. J. Marín López)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal ja M. Siekierzyńska)

Tuomiolauselmä

1) Unionin yleisen tuomioistuimen 5.3.2015 antama tuomio Rose Vision ja Seseña vastaan komissio (T-45/13, ei julkaistu, EU:T:2015:138) kumotaan siltä osin kuin se koskee Rose Vision SL:ää.

- 2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 228, 13.7.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 26.5.2016 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-244/15) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssoveltoitteiden noudattamatta jättäminen — Verotus — Pääomien vapaa liikkuvuus — SEUT 63 artikla — ETA-sopimuksen 40 artikla — Perintövero — Jäsenvaltion säännöstö, jossa myönnetään pääasialliseen asuntoon liittyvää perintöveroa koskeva verovapautus sillä edellytyksellä, että perinnönsaaja asuu pysyvästi kyseisessä jäsenvaltiossa — Rajoitus — Oikeuttaminen)

(2016/C 260/11)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Triantafyllou ja W. Roels)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: M. Tassopoulou ja V. Karrá)

Tuomiolauselmä

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut SEUT 63 artiklan ja Euroopan talousalueesta 25.1992 tehdyn sopimuksen 40 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se on ottanut käyttöön ja pitänyt voimassa kansallisen lainsäädännön, jossa säädetään pääasialliseen asuntoon liittyvästä perintöverovapautuksesta, joka myönnetään ainoastaan Kreikassa asuville Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisille.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 228, 13.7.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – GD European Land Systems – Steyr GmbH v. Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien

(Asia C-262/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tavaroiden luokittelu — Asetus (ETY) N:o 2658/87 — Yhdistetty nimikkeistö — Nimike 8710 ja alanimike 9305 91 00 — XVII jakson 3 huomautus ja 93 ryhmän 1 huomautuksen c alakohta — Panssarivaunut ja muut panssaroidut taisteluaajoneuvot — Sotilaskäyttöön tarkoitetut aseet (sota-aseet) — Tornijärjestelmän luokittelu)

(2016/C 260/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Hakija: GD European Land Systems – Steyr GmbH

Vastapuoli: Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien

Tuomiolauselmä

Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I esitettyä yhdistettyä nimikkeistöä, sellaisena kuin se on muutettuna 4.10.2013 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1001/2013, on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen tornijärjestelmä, joka on tuotu maahan panssarivaunujen valmistusta varten ja jota on sitten käytetty tosiasiallisesti tähän tarkoitukseen, kuuluu yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 8710, jos se soveltuu käytettäväksi ”pääasiallisesti” panssarivaunussa, mikä on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana selvittää ottaen huomioon mainitun tornijärjestelmän objektiivisesti todettavat ominaispiirteet ja ominaisuudet, eikä sillä, miten sitä on lopulta käytetty nyt käsiteltävässä asiassa, ole ratkaisevaa merkitystä sen luokittelun kannalta. Mikäli näin ei ole, mainittu tornijärjestelmä on luokiteltava ”sotilaskäyttöön tarkoitetun ase” osana tai tarvikkeena yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 9305 9100.

(¹) EUVL C 294, 7.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – ZS ”Ezernieki” v. Lauku atbalsta dienests

(Asia C-273/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Maatalous — Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto — Asetukset (EY) N:o 1257/1999 ja (EY) N:o 817/2004 — Tuki maaseudun kehittämiseen — Aiheettomien tukien takaisinperintä — Viisivuotisen sitoumuskauden aikana ilmoitetun pinta-alan lisääminen yli kynnysarvon — Alkuperäisen sitoumuksen korvaaminen uudella sitoumuksella — Edunsaaja ei noudattanut velvollisuutta tehdä vuotuista tuen maksamista koskevaa hakemusta — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan kaikki usealta vuodelta maksetut tuet on palautettava — Suhteellisuusperiaate — Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 ja 52 artikla)

(2016/C 260/13)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ZS ”Ezernieki”

Vastaaja: Lauku atbalsta dienests

Tuomiolauselman

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 29.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 817/2004 71 artiklan 2 kohtaa on, kun otetaan huomioon Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999, sellaisena kuin se on muutettuna 29.9.2003 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1783/2003, ja asetuksen N:o 817/2004 tavoite, suhteellisuusperiaate ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 ja 52 artikla, tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan tuensaajan, jolle on myönnetty tukea vastineeksi monivuotisista maatalouden ympäristösitoumuksistaan, on palautettava kaikki jo maksettu tuki sillä perusteella, ettei tuensaaja ole esittänyt tämän tuen maksamista koskevaa vuotuista hakemusta viisivuotisen sitoumuskauden viimeiseltä vuodelta, kun yhtäältä tällä viisivuotiskaudella on korvattu aiempi sen vuoksi, että tuensaajan tilan pinta-ala on laajentunut, ja toisaalta, että tuensaaja ei ole lakannut noudattamasta tilan ennen tätä laajenemista ilmoitetun pinta-alan hyödyntämiseen liittyviä velvollisuuksiaan.

⁽¹⁾ EUVL C 262, 10.8.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – Valsts ieņēmumu dienests v. SIA "Latvijas propāna gāze"

(Asia C-286/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Nimike 2711 — Maaöljykaasut ja muut kaasumaiset hiilivedyt — Olennaisen luonteen antava aine — Nesteytetty maaöljykaasu)

(2016/C 260/14)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Valsts ieņēmumu dienests

Vastapuoli: SIA "Latvijas propāna gāze"

Tuomiolauselman

1) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I, sellaisena kuin se on kulloinkin muutettuna 19.9.2008 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1031/2008 ja 30.9.2009 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 948/2009, esitetyn yhdistetyn nimikkeistön yleisten tulkintasääntöjen 2 säännön b alakohtaa ja 3 säännön b alakohtaa on tulkittava siten, että mikäli pääasiassa kyseessä olevan nesteytetyn maaöljykaasun kaltaisen kaasuseoksen kaikki ainesosat yhdessä antavat sille sen olennaisen luonteen siten, ettei ole mahdollista määrittää sitä ainesosaa, joka antaa sille sen olennaisen luonteen, ja mikäli joka tapauksessa ei ole mahdollista määrittää nestekaasun sisältämien kaikkien ainesosien tarkkaa määrää, olettaa, jonka mukaan tuotteelle sen olennaisen luonteen antavana aineena on yleisten tulkintasääntöjen 3 säännön b alakohdan mukaisesti pidettävä sitä ainetta, jonka prosenttiosuus seoksessa on suurin, ei ole käytettävä.

- 2) Kyseistä yhdistettyä nimikkeistöä on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen nesteytetty maaöljykaasu, joka sisältää 0,32 prosenttia metaania, etaania ja eteeniä, 58,32 prosenttia propaania ja propeenä sekä korkeintaan 39,99 prosenttia butaania ja buteenia ja josta ei ole mahdollista määrittää, mikä sen muodostavista aineista antaa sille sen olennaisen luonteen, on luokiteltava alanimikkeeseen 2711 19 00 "maaöljykaasut ja muut kaasumaiset hiilivedyt, nesteytetyt, muut".
- 3) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 218 artiklan 1 kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, ettei tavaranhaltija pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen nesteytetyn maaöljykaasun osalta ole velvollinen ilmaisemaan täsmällisesti sen aineen, josta tämä nesteytetty maaöljykaasu pääasiallisesti koostuu, prosenttiosuutta.

(¹) EUVL C 270, 17.8.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 26.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt tribunal administratif – Luxemburg) – Charles Kohll ja Sylvie Kohll-Schlesser v. Directeur de l'administration des contributions directes

(Asia C-300/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 21 ja SEUT 45 artikla — Henkilöiden ja työntekijöiden vapaa liikkuvuus ja oleskeluvapaus — Tulovero — Eläke — Eläkkeensaajien veronhyvitys — Myöntämisedellytykset — Se, että asianomaisella on kansallisen viranomaisen antama verokortti)

(2016/C 260/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal administratif

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Charles Kohll ja Sylvie Kohll-Schlesser

Vastaaja: Directeur de l'administration des contributions directes

Tuomiolauselma

SEUT 21 ja SEUT 45 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle verolainsäädännölle, jonka mukaan eläkkeensaajien veronhyvitys myönnetään vain verovelvollisille, joilla on verokortti.

(¹) EUVL C 294, 7.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 24.5.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Rechtbank Amsterdam – Alankomaat) – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, jonka kohteena on Paweł Dworzecki

(Asia C-108/16 PPU) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätos 2002/584/YOS — Eurooppalainen pidätysmääräys — 4 a artiklan 1 kohta — Jäsenvaltioiden väliset luovuttamismenettelyt — Täytäntöönpanoa koskevat edellytykset — Harkinnanvaraiset kieltäytymisperusteet — Poikkeukset — Pakollinen täytäntöönpano — Rangaistus, joka on määrätty vastaajan poissa ollessa — Käsitteet ”haasteen henkilökohtainen tiedoksi antaminen” ja ”virallisen tiedon saaminen muilla keinoin” — Unionin oikeuden itsenäiset käsitteet)

(2016/C 260/16)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Amsterdam

Pääasian asianosainen

Paweł Dworzecki

Tuomiolauselmä

- 1) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätoksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 tehdyllä neuvoston puitepäätoksella 2009/299/YOS, 4 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdalla on tulkittava siten, että kyseiseen säännökseen sisältyvät ilmaisut ”oli saanut haasteen henkilökohtaisesti tiedoksi” ja ”oli muilla keinoin tosiasiallisesti saanut virallisen tiedon kyseisen oikeudenkäynnin ajankohdasta ja paikasta siten, että voidaan kiistattomasti todeta, että hän oli tietoinen oikeudenkäynnistä” ovat unionin oikeuden itsenäisiä käsitteitä, ja niitä on tulkittava yhtenäisesti koko Euroopan unionissa.
- 2) Puitepäätoksen 2002/584, sellaisena kuin se on muutettuna puitepäätoksella 2009/299, 4 a artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdalla on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä asetettuja edellytyksiä ei täyty yksin pääasiassa kyseessä olevan kaltainen haasteen, jota ei ole annettu suoraan tiedoksi asianomaiselle henkilölle mutta joka on annettu tiedoksi asianomaisen henkilön osoitteessa kyseiseen talouteen kuuluvalla täysi-ikäiselle henkilölle, joka on sitoutunut antamaan haasteen tiedoksi hänelle, tiedoksi antaminen, kun eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella ei voida varmistaa, onko – ja jos on, milloin – kyseinen täysi-ikäinen henkilö todella antanut kyseisen haasteen tiedoksi asianomaiselle henkilölle.

⁽¹⁾ EUVL C 156, 2.5.2016.

Unionin tuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 23.3.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour administrative d'appel de Paris – Ranska) – Overseas Financial Limited ja Oaktree Finance Limited v. Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

(Asia C-319/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2016/C 260/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour administrative d'appel de Paris

Asianosaiset

Kantajat: Overseas Financial Limited ja Oaktree Finance Limited

Vastaaja: Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique

Määräysosa

Lausunnon antaminen cour administrative d'appel de Paris'n (Ranska) 22.6.2015 tekemällään päätöksellä esittämästä ennakkoratkaisupyyntöstä raukeaa.

⁽¹⁾ EUVL C 279, 24.8.2015.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 25.2.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Associazione Italiana delle Unità Dedicate Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds) v. Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) ja Ministero della Salute

(Asia C-520/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestys — 53 artiklan 2 kohta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artiklan toinen kohta ja 54 artikla — Eurooppalainen yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi (Euroopan ihmisoikeussopimus) — 6 artiklan 1 kohta — Ylimääräinen muutoksenhaku Italian tasavallan presidentiltä — Oikeudenkäynnin asianosainen vastustaa ylimääräistä muutoksenhakua — Ylimääräisen muutoksenhaun muuttaminen kanteeksi tuomioistuimessa — Ei kyse unionin oikeuden soveltamisesta — Unionin tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen)

(2016/C 260/18)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Asianosaiset

Kantaja: Associazione Italiana delle Unità Dedicate Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds)

Vastaaja: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) ja Ministero della Salute

Muut osapuolet: Roche Italia SpA, Novartis Farma SpA ja Regione Marche

Määräysosa

Euroopan unionin tuomioistuin ei selvästikään ole toimivaltainen vastaamaan Consiglio di Staton (ylin hallintotuomioistuin, Italia) 15.7.2015 tekemällään päätöksellä esittämään kysymykseen (asia C-520/15).

⁽¹⁾ EUVL C 398, 30.11.2015.

Valitus, jonka Actega Terra GmbH on tehnyt 4.2.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-766/14, Actega Terra v. EUIPO, 23.11.2015 antamasta määräyksestä

(Asia C-63/16 P)

(2016/C 260/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Actega Terra GmbH (edustaja: C. Onken, Rechtsanwältin)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), Heidelberger Druckmaschinen

Unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on hylännyt valituksen 24.5.2016 antamallaan määräyksellä ja on päättänyt, että valittaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht München (Saksa) on esittänyt 29.2.2016 – Rikosoikeudenkäynti Ianos Trancaa vastaan

(Asia C-124/16)

(2016/C 260/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht München

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Ianos Tranca

Muu osapuoli: Staatsanwaltschaft München I

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko 22.5.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/13/EU⁽¹⁾ 2 artikla ja 6 artiklan 1 ja 3 kohta esteenä jäsenvaltion säännökselle, jonka mukaan rikosasiassa syytetyn, joka ei asu kyseisessä jäsenvaltiossa, on nimettävä hänelle annetun rangaistusmääräyksen tiedoksianto varten asiamies, vaikka syytetyllä ei tämän seurauksena ole käytettävissään koko määräaika rangaistusmääräyksen vastustamiseksi, mutta syytetyllä ei myöskään ole osoitetta, johon rangaistusmääräys voidaan todistettavasti antaa hänelle tiedoksi, ja asiamiehen nimen ja osoitteen ilmoittaminen antaa syytetylle mahdollisuuden pitää asiamies ajan tasalla siitä, mihin rangaistusmääräys ja todistus tiedoksiannon vastaanottamisesta voidaan lähettää hänelle?

- 2) Ovatko 22.5.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/13/EU 2 artiklan 1 kohta ja 6 artiklan 1 ja 3 kohta esteenä jäsenvaltion säännökselle, jonka mukaan rikosasiassa syytetyn, joka ei asu kyseisessä jäsenvaltiossa, on nimettävä hänelle annetun rangaistusmääräyksen tiedoksianto varten asiamies ja määräyksen vastustamisen tutkittavaksi ottamista koskevan määräajan laskennassa riittää määräyksen tiedoksianto asiamiehelle, jos syytetty siinä tapauksessa, ettei määräystä vastusteta näin lasketussa määräajassa, voi vaatia menetetyn määräajan palauttamista ja tällöin perusteeksi riittää se, että rangaistusmääräys on toimitettu hänelle ja hän on vastustanut määräystä sen toimittamisen jälkeen määräajassa, eli jos syytetty voi menetetyn määräajan palauttamisen myötä vedota jälkikäteen rangaistusmääräyksen vastustamista koskevaan lyhentämättömään määräaikaan, vaikka lainsäädännön nojalla rangaistusmääräyksestä tulee poikkeuksetta täytäntöönpanokelpoinen, jos sitä ei vastusteta määräajassa?

(¹) Tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 22.5.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/13/EU (EUVL 2012, L 142, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht München I (Saksa) on esittänyt 4.4.2016 –
Rikosoikeudenkäynti Ionel Opriaa vastaan**

(Asia C-188/16)

(2016/C 260/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht München I

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Ionel Opria

Muu osapuoli: Staatsanwaltschaft München I

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 22.5.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/13/EU (¹) 2 artiklaa, 3 artiklan 1 kohdan c alakohtaa ja 6 artiklan 1 ja 3 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion oikeussäännöille, joiden mukaan rikosoikeudellisissa menettelyissä sellaista henkilöä vastaan, joka ei pysyvästi asu tai oleskele kyseisessä jäsenvaltiossa, tälle henkilölle osoitettu rangaistusmääräys voidaan antaa tiedoksi hänen valtuuttamalleen asiamiehelle tiedoksianto varten, mistä seuraa, että rangaistusmääräyksestä tulee lainvoimainen asiamiehelle tiedoksi antamisesta alkaneen määräyksen vastustamista varten asetetun (kahden viikon) määräajan umpeuduttua, silloinkin kun jäsenvaltion oikeussääntöjen mukaan sellaiselle henkilölle, joka kahden viikon kuluessa rangaistusmääräyksen tosiasiallisesta tiedoksisaannista ilmoittaa toimivaltaiselle tuomioistuimelle kirjallisesti vastustavansa rangaistusmääräystä, on viran puolesta palautettava menetetty määräaika, mistä seuraa, että menetetyn määräajan palauttamista koskevan ratkaisun tekemisestä lähtien menettelyä on jatkettava samalla tavoin kuin silloin, kun vastustamisesta ilmoitetaan määräajassa?

(¹) EUVL 2012, L 142, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Kehl (Saksa) on esittänyt 7.4.2016 –
Rikosoikeudenkäynti I:tä vastaan**

(Asia C-195/16)

(2016/C 260/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Amtsgericht Kehl

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

I.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin oikeutta ja etenkin ajokorteista 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY ⁽¹⁾ (jäljempänä kolmas ajokorttidirektiivi) 2 artiklaa tai Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 18, 21, 45, 49 ja 56 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jolla jätetään tunnustamatta toisessa jäsenvaltiossa myönnetty ajo-oikeus, etenkin jos kyseinen ajo-oikeus on myönnetty kolmannen ajokorttidirektiivin säännösten mukaisesti?
- 2) Onko Euroopan unionin oikeutta ja etenkin kolmannen ajokorttidirektiivin 2 artiklaa tai SEUT 18, 21, 45, 49 ja 56 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jolla jätetään tunnustamatta lupa-asiakirja, jonka toinen jäsenvaltio on myöntänyt kyseisessä jäsenvaltiossa kolmannen ajokorttidirektiivin säännösten mukaisesti ajo-oikeuden saaneelle henkilölle, silloinkin kun kyseinen jäsenvaltio on rajoittanut tämän lupa-asiakirjan voimassaoloa ajallisesti ja alueellisesti omalle alueelleen ja kun tämä lupa-asiakirja ei myöskään täytä kolmannen ajokorttidirektiivin ajokorttimallin vaatimuksia?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: onko Euroopan unionin oikeutta ja etenkin kolmannen ajokorttidirektiivin 2 artiklaa tai SEUT 18, 21, 45, 49 ja 56 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan moottoriajoneuvon kuljettamisesta voidaan määrätä rikosoikeudellinen seuraamus, jos ajoneuvon kuljettajalla ei ole ajo-oikeutta, vaikka kyseiselle kuljettajalle on myönnetty ajo-oikeus toisessa jäsenvaltiossa kolmannen ajokorttidirektiivin säännösten mukaisesti, mutta kuljettaja ei voi osoittaa sitä kolmannen ajokorttidirektiivin ajokorttimallia vastaavalla lupa-asiakirjalla?
- 4) Jos toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: onko Euroopan unionin oikeutta ja etenkin kolmannen ajokorttidirektiivin 2 artiklaa tai SEUT 18, 21, 45, 49 ja 56 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaisessa jäsenvaltiossa, jossa lopullinen ajokortti luovutetaan ajokortin hakijalle yleensä heti käytännön ajokokeen läpäisemisen jälkeen, annetulle säännöstölle, jonka mukaan moottoriajoneuvon kuljettaminen on hallinnollinen rikkomus, josta on säädetty hallinnollinen seuraamus, jos ajoneuvon kuljettajalla, jolle on myönnetty ajo-oikeus toisessa jäsenvaltiossa kolmannen ajokorttidirektiivin säännösten mukaisesti, ei ole ajon aikana mukanaan lopullista ajokorttia todisteena ajo-oikeudestaan, koska hänelle ei vielä ole myönnetty tällaista ajokorttia kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavan lopullisen ajokortin myöntämistä koskevan menettelyn erityispiirteiden vuoksi, joihin kuljettaja ei voi vaikuttaa, mutta jonka sijasta kuljettajalla on ajon aikana mukanaan virallinen todistus ajo-oikeuden saamisen edellyttämien vaatimusten täyttymisestä?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 403, s. 18.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 12.4.2016 – Majid (myös Madzhdi) Shiri

(Asia C-201/16)

(2016/C 260/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Majid (myös Madzhdi) Shiri

Vastapuoli: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 604/2013 ⁽¹⁾ oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin koskevia säännöksiä ja erityisesti asetuksen 27 artiklan 1 kohtaa sen johdanto-osan 19 perustelukappaleen valossa tulkittava siten, että turvapaikanhakija voi vedota siihen, että vastuu hakemuksen käsittelystä on siirtynyt pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle sen vuoksi, että siirrolle asetettu kuuden kuukauden määräaika (asetuksen N:o 6034/2013 29 artiklan 2 kohta ja 29 artiklan 1 kohta) on päättynyt?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 2) Siirtykö asetuksen N:o 604/2013 29 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukainen hakemuksen käsittelyä koskeva vastuu pelkän hyödyntämättömän siirrolle asetetun määräajan kulumisen perusteella, vai edellyttääkö hakemuksen käsittelyä koskevan vastuun siirto määräajan päättymisen perusteella myös sitä, että hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio on kieltäytynyt velvollisuudesta ottaa asianomainen henkilö vastaan tai ottaa hänet takaisin?

⁽¹⁾ EUVL 2013, L 180, s. 31.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 14.4.2016 – Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein v. Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

(Asia C-210/16)

(2016/C 260/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Unabhängiges Landeszentrum für Datenschutz Schleswig-Holstein

Vastapuoli: Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein GmbH

Muu osapuoli: Facebook Ireland Limited

Asiassa kuultuna: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 95/46/EY 2 artiklan d kohtaa tulkittava sitten, että sillä säännellään vastuuta tietosuojaloukkauksista lopullisesti ja tyhjentävästi, vai onko direktiivin 95/46/EY 24 artiklassa tarkoitettujen ”tarvittavien toimenpiteiden” ja direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen ”tehokkaiden toimintavaltuuksien” yhteydessä monitasoisissa tietojen toimittajien suhteissa mahdollinen myös sellaisen toimielimen vastuu, joka ei ole direktiivin 95/46/EY 2 artiklan d kohdassa tarkoitettulla tavalla vastuussa tietojen käsittelystä, valittaessa toimija tietojen toimittamista varten?
- 2) Seuraako direktiivin 95/46/EY 17 artiklan 2 kohdassa säädetystä jäsenvaltioiden velvollisuudesta säätää rekisterinpitäjän lukuun tapahtuvan tietojenkäsittelyn yhteydessä, että rekisterinpitäjän ”on valittava henkilötietojen käsittelijä, joka antaa riittävät takeet käsittelyyn liittyvistä teknisistä ja organisatorisista turvatoimista”, vastakohtaispäätelmänä, että muissa käyttöön liittyvissä suhteissa, jotka eivät liity direktiivin 95/46/EY 17 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun tietojenkäsittelyyn rekisterinpitäjän lukuun, huolellista valintaa koskevaa velvollisuutta ei ole eikä sitä myöskään voida perustella kansallisella oikeudella?
- 3) Onko silloin, kun Euroopan unionin ulkopuolelle sijoittautuneella emokonsernilla on eri jäsenvaltioissa oikeudellisesti itsenäisiä toimipaikkoja (tytäryhtiöitä), jäsenvaltion (esillä olevassa asiassa Saksan) valvontaviranomaisella direktiivin 95/46/EY 4 artiklan ja 28 artiklan 6 kohdan nojalla valtuudet käyttää direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan nojalla siirrettyjä valtuuksia sen alueella sijaitsevaa toimipaikkaa vastaan myös silloin, kun tämä toimipaikka on yksin vastuussa myynnin edistämisestä kyseisen jäsenvaltioiden asukkailla kohdennetun mainonnan ja muiden markkinointitoimien avulla, kun taas toisessa jäsenvaltiossa (esillä olevassa asiassa Irlantiin) sijaitsevalla itsenäisellä toimipaikalla (tytäryhtiöllä) on konsernin sisäisen tehtävienjaon mukaan yksinomainen vastuu henkilötietojen keruusta ja käsittelystä koko Euroopan unionin alueella ja siten myös toisessa jäsenvaltiossa (esillä olevassa asiassa Saksassa), jos päätöksen tietojenkäsittelystä tosiasiallisesti tekee emokonserni?
- 4) Onko direktiivin 95/46/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 28 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että silloin kun rekisterinpitäjällä on toimipaikka jäsenvaltion (esillä olevassa asiassa Irlannin) alueella ja toisen jäsenvaltion (esillä olevassa asiassa Saksan) alueella toinen, oikeudellisesti itsenäinen toimipaikka, joka on vastuussa muun muassa mainostilan myynnistä ja jonka toiminta on kohdennettu kyseisen valtion asukkaalle, toisessa jäsenvaltiossa (esillä olevassa asiassa Saksassa) toimivaltainen valvontaviranomainen voi osoittaa tietosuojalainsäädännön täytäntöön panemiseksi toimenpiteitä ja määräyksiä myös (esillä olevassa asiassa Saksassa sijaitsevalle) muulle toimipaikalle, joka konsernin sisäisen tehtävien- ja vastuunjaon mukaan ei ole vastuussa tietojenkäsittelystä, vai voiko toimenpiteitä ja määräyksiä osoittaa tällöin ainoastaan sen jäsenvaltion (esillä olevassa asiassa Irlannin) valvontaviranomainen, jonka alueelle konsernin sisällä vastuussa oleva toimielin on sijoittautunut?
- 5) Onko direktiivin 95/46/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 28 artiklan 3 ja 6 kohtaa tulkittava siten, että silloin kun jäsenvaltion (esillä olevassa asiassa Saksan) valvontaviranomainen turvautuu alueellaan toimivaan henkilöön tai toimielimeen direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 kohdan nojalla tietojenkäsittelyprosessiin osallistuvan sivullisen (esillä olevassa asiassa Facebookin) huolimattoman valinnan vuoksi, koska kyseinen sivullinen valvontaviranomaisen mukaan rikkoo tietosuojalainsäädäntöä, toimeen ryhtyvää valvontaviranomaista (esillä olevassa asiassa Saksaa) sitoo sen toisen jäsenvaltion (esillä olevassa asiassa Irlannin) valvontaviranomaisen tietosuojalainsäädännön mukainen arvio, jossa rekisterinpitäjän toimipaikka on, siten, että se ei saa suorittaa tästä poikkeavaa oikeudellista arviointia, vai saako toimeen ryhtyvä valvontaviranomainen (esillä olevassa asiassa Saksa) tutkia toiseen jäsenvaltioon (esillä olevassa asiassa Irlantiin) sijoittautuneen sivullisen suorittaman tietojenkäsittelyn laillisuuden itsenäisesti ennakkokysymyksenä oman toimintansa laillisuudesta?

- 6) Mikäli toimeen ryhtyvä valvontaviranomainen (esillä olevassa asiassa Saksa) voi tehdä itsenäisesti tarkastuksen, onko direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 6 kohdan toista virkettä tulkittava siten, että tämä valvontaviranomainen voi käyttää sille direktiivin 95/46/EY 28 artiklan 3 nojalla siirrettyjä tehokkaita toimintavaltuuksia sen alueelle sijoittautunutta henkilöä tai toimielintä vastaan toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen sivullisen tietosuojaloukkauksia koskevan yhteisvastuun vuoksi vasta sitten, kun se on ensin pyytänyt kyseisen toisen (esillä olevassa asiassa Irlannin) valvontaviranomaista käyttämään valtuuksiaan?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht München (Saksa) on esittänyt 18.4.2016 –
Rikosoikeudenkäynti Tanja Reiteria vastaan**

(Asia C-213/16)

(2016/C 260/25)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht München

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Tanja Reiter

Muu osapuoli: Staatsanwaltschaft München I

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko 22.5.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/13/EU⁽¹⁾ 2 artikla ja 6 artiklan 1 ja 3 kohta esteenä jäsenvaltion säännökselle, jonka mukaan rikosasiassa syytetyn, joka ei asu kyseisessä jäsenvaltiossa, on nimettävä hänelle annetun rangaistusmääräyksen tiedoksianto varten asiamies, vaikka syytetyllä ei tämän seurauksena ole käytettävissään koko määräaika rangaistusmääräyksen vastustamiseksi, mutta syytetyllä ei myöskään ole osoitetta, johon rangaistusmääräys voidaan todistettavasti antaa hänelle tiedoksi, ja asiamiehen nimen ja osoitteen ilmoittaminen antaa syytetylle mahdollisuuden pitää asiamies ajan tasalla siitä, mihin rangaistusmääräys ja todistus tiedoksiannon vastaanottamisesta voidaan lähettää hänelle?
- 2) Ovatko 22.5.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/13/EU 2 artiklan 1 kohta ja 6 artiklan 1 ja 3 kohta esteenä jäsenvaltion säännökselle, jonka mukaan rikosasiassa syytetyn, joka ei asu kyseisessä jäsenvaltiossa, on nimettävä hänelle annetun rangaistusmääräyksen tiedoksianto varten asiamies, ja määräyksen vastustamisen tutkittavaksi ottamista koskevan määräajan laskennassa riittää määräyksen tiedoksianto asiamiehelle, jos syytetty siinä tapauksessa, ettei määräystä vastusteta näin lasketussa määräajassa, voi vaatia menetetyn määräajan palauttamista ja tällöin perusteeksi riittää se, että rangaistusmääräys on toimitettu hänelle ja hän on vastustanut määräystä sen toimittamisen jälkeen määräajassa, eli jos syytetty voi menetetyn määräajan palauttamisen myötä vedota jälkikäteen rangaistusmääräyksen vastustamista koskevaan lyhentämättömään määräaikaan, vaikka lainsäädännön nojalla rangaistusmääräyksestä tulee poikkeuksetta täytäntöönpanokelpoinen, jos sitä ei vastusteta määräajassa?
- 3) Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ehdottaa ratkaisuksi, että molemmissa tapauksissa esitettyä kansallista tulkintaa pidetään hyväksyttävänä unionin oikeuden kannalta.

⁽¹⁾ Tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 22.5.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/13/EU (EUVL 2012, L 142, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Saksa) on esittänyt 25.4.2016 –
Coty Germany GmbH v. Parfümerie Akzente GmbH**

(Asia C-230/16)

(2016/C 260/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Coty Germany GmbH

Vastapuoli: Parfümerie Akzente GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voivatko valikoivat jakelujärjestelmät, jotka on tarkoitettu luksus- ja ylellisyystuotteiden jakeluun ja joilla pyritään ensisijaisesti varmistamaan niiden ylellinen tuotekuva, olla SEUT 101 artiklan 1 kohdan kanssa yhteensopiva kilpailun osatekijä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Voiko se, että vähittäiskaupan portaalla toimivia valikoivan jakelujärjestelmän jäseniä kielletään yleisesti ottamasta internetmyynissä mukaan kolmansia yrityksiä ulospäin tunnistettavalla tavalla, olla SEUT 101 artiklan 1 kohdan kanssa yhteensopiva kilpailun osatekijä, ilman että merkitystä olisi sillä, jäävätkö valmistajan oikeudet laatuvaatimukset käytännössä täyttymättä?

- 3) Onko asetuksen (EU) N:o 330/2010 ⁽¹⁾ 4 artiklan b alakohtaa tulkittava siten, että kieltämällä vähittäiskaupan portaalla toimivia valikoivan jakelujärjestelmän jäseniä ottamasta internetmyynissä mukaan kolmansia yrityksiä ulospäin tunnistettavalla tavalla rajoitetaan tarkoituksellisesti vähittäiskauppiaan asiakkaita?
- 4) Onko asetuksen (EU) N:o 330/2010 4 artiklan c alakohtaa tulkittava siten, että kieltämällä vähittäiskaupan portaalla toimivia valikoivan jakelujärjestelmän jäseniä ottamasta internetmyynissä mukaan kolmansia yrityksiä ulospäin tunnistettavalla tavalla rajoitetaan tarkoituksellisesti passiivista myyntiä loppukäyttäjille?

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tiettyihin vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin 20.4.2010 annettu komission asetukset (EU) N:o 330/2010 (EUVL 2010, L 102, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 25.4.2016 – Asociación
Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) v. Generalitat de Catalunya**

(Asia C-233/16)

(2016/C 260/27)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Vastapuoli: Generalitat de Catalunya

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 49 ja SEUT 54 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä yksittäisten suurmyymälöiden, joiden myyntipinta-ala on vähintään 2 500 m², käytöstä – niiden alueelle, ympäristölle ja kyseisen seudun keskusta-alueiden kaupalle mahdollisesti aiheuttamien vaikutusten vuoksi – kannettavalle alueelliselle verolle, joka kannetaan lain mukaan riippumatta siitä, sijaitsevatko nämä kaupan yksiköt todellisuudessa vakiintuneen keskusta-alueen sisä- vai ulkopuolella, ja joka käytännössä koskee useimmissa tilanteissa muiden jäsenvaltioiden yrityksiä, kun otetaan huomioon, että i) sitä ei kanneta elinkeinonharjoittajilta, joiden omistamien eri kaupan yksiköiden yksittäinen myyntipinta-ala on alle 2 500 m² kyseisen elinkeinonharjoittajan kaikkien yksiköiden yhteenlasketusta myyntipinta-alasta riippumatta; ii) kollektiiviset kaupan suuryksiköt on vapautettu siitä; iii) puutarha-alan sekä ajoneuvojen, rakennusmateriaalien, koneiden ja teollisuustarvikkeiden kauppaa harjoittavat yksittäiset kaupan yksiköt on vapautettu siitä ja iv) sitä kannetaan ainoastaan 40 prosentista pääasiallisesti huonekalujen, kylpyhuonetarvikkeiden, ovien ja ikkunoiden ja rautakauppaa harjoittavien yksittäisten kaupan yksiköiden verotettavaa tuloa?
- 2) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tämän määräyksen nojalla kiellettynä valtiontukena on pidettävä i) sitä, että yksittäiset kaupan yksiköt, joiden myyntipinta-ala on alle 2 500 m², kollektiiviset kaupan yksiköt ja puutarha-alan sekä ajoneuvojen, rakennusmateriaalien, koneiden ja teollisuustarvikkeiden kauppaa harjoittavat yksittäiset kaupan yksiköt on vapautettu kokonaan IGEC:stä ja ii) pääasiallisesti huonekalujen, kylpyhuonetarvikkeiden, ovien ja ikkunoiden ja rautakauppaa harjoittavat yksittäiset kaupan yksiköt on vapautettu osittain IGEC:stä?
- 3) Jos kyseiset täydelliset tai osittaiset vapautukset IGEC:stä katsotaan SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi valtiontuiksi, mikä on tämän päätöksen ajallinen ulottuvuus, kun otetaan huomioon kilpailun pääosaston valtiontuki-asioista vastaavan johtajan 2.10.2003 Espanjan kuningaskunnan edustustolle Euroopan unionissa asiassa CP 11/01, joka koskee Katalonian itsehallintoalueen Katalonian parlamentin lain nojalla väitetyt myöntämiä tukia, toimittama kirje sisältöineen?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 25.4.2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) v. Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

(Asia C-234/16)

(2016/C 260/28)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Vastapuoli: Consejería de Hacienda y Sector Público de la Administración del Principado de Asturias

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 49 ja SEUT 54 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kaupan suuryksiköiden, joiden näyttely- ja myyntikäytössä oleva hyötypinta-ala on vähintään 4 000 m², toiminnasta – niiden alueelle, ympäristölle ja kyseisen seudun keskusta-alueiden kaupalle aiheuttamien vaikutusten vuoksi – kannettavalle alueelliselle verolle, joka kannetaan riippumatta siitä, sijaitsevatko nämä kaupan yksiköt todellisuudessa vakiintuneen keskusta-alueen sisä- vai ulkopuolella, ja joka koskee useimmissa tilanteissa muiden jäsenvaltioiden yrityksiä, kun otetaan huomioon, että i) se ei koske elinkeinonharjoittajia, joilla on useita yksittäisiä tai kollektiivisia kaupan yksiköitä, joiden näyttely- ja myyntikäytössä oleva hyötypinta-ala on alle 4 000 m² kyseisen elinkeinonharjoittajan kaikkien yksiköiden yhteenlasketusta näyttely- ja myyntikäytössä olevasta hyötypinta-alasta riippumatta, ja ii) veroa ei kanneta yksinomaan puutarha-alan taikka ajoneuvojen, rakennusmateriaalien, koneiden tai teollisuustarvikkeiden kauppaa harjoittavilta yksittäisiltä kaupan suuryksiköiltä, joiden näyttely- ja myyntikäytössä oleva hyötypinta-ala on korkeintaan 10 000 m²?
- 2) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tämän määräyksen nojalla kiellettynä valtiontukena on pidettävä sitä, että Asturian IGEC:tä ei kanneta yksittäisiltä tai kollektiivisilta kaupan yksiköiltä, joiden näyttely- ja myyntikäytössä oleva hyötypinta-ala on alle 4 000 m², ja yksinomaan puutarha-alan taikka ajoneuvojen, rakennusmateriaalien, koneiden tai teollisuustarvikkeiden kauppaa harjoittavilta yksittäisiltä kaupan suuryksiköiltä, joiden näyttely- ja myyntikäytössä oleva hyötypinta-ala on korkeintaan 10 000 m²?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 25.4.2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) v. Consejo de Gobierno del Principado de Asturias

(Asia C-235/16)

(2016/C 260/29)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Vastapuoli: Consejo de Gobierno del Principado de Asturias

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 49 ja SEUT 54 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kaupan suuryksiköiden, joiden näyttely- ja myyntikäytössä oleva hyötypinta-ala on vähintään 4 000 m², toiminnasta – niiden alueelle, ympäristölle ja kyseisen seudun keskusta-alueiden kaupalle aiheuttamien vaikutusten vuoksi – kannettavalle alueelliselle verolle, joka kannetaan riippumatta siitä, sijaitsevatko nämä kaupan yksiköt todellisuudessa vakiintuneen keskusta-alueen sisä- vai ulkopuolella, ja joka koskee useimmissa tilanteissa muiden jäsenvaltioiden yrityksiä, kun otetaan huomioon, että i) se ei koske elinkeinonharjoittajia, joilla on useita yksittäisiä tai kollektiivisia kaupan yksiköitä, joiden näyttely- ja myyntikäytössä oleva hyötypinta-ala on alle 4 000 m² kyseisen elinkeinonharjoittajan kaikkien yksiköiden yhteenlasketusta näyttely- ja myyntikäytössä olevasta hyötypinta-alasta riippumatta, ja ii) veroa ei kanneta yksinomaan puutarha-alan taikka ajoneuvojen, rakennusmateriaalien, koneiden tai teollisuustarvikkeiden kauppaa harjoittavilta yksittäisiltä kaupan suuryksiköiltä, joiden näyttely- ja myyntikäytössä oleva hyötypinta-ala on korkeintaan 10 000 m²?

- 2) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tämän määräyksen nojalla kiellettynä valtiontuenä on pidettävä sitä, että Asturian IGEC:tä ei kanneta yksittäisiltä tai kollektiivisilta kaupan yksiköiltä, joiden näyttely- ja myyntikäytössä oleva hyötypinta-ala on alle 4 000 m², ja yksinomaan puutarha-alan taikka ajoneuvojen, rakennusmateriaalien, koneiden tai teollisuustarvikkeiden kauppaa harjoittavilta yksittäisiltä kaupan suuryksiköiltä, joiden näyttely- ja myyntikäytössä oleva hyötypinta-ala on korkeintaan 10 000 m²?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 25.4.2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) v. Diputación General de Aragón

(Asia C-236/16)

(2016/C 260/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Vastapuoli: Diputación General de Aragón

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko SEUT 49 ja SEUT 54 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kaupan yksiköissä, joilla on käytettävissään suuri myyntitila ja pysäköintialue asiakkaitaan varten, harjoitettavaan toimintaan ja kaupankäyntiin tarkoitettujen laitosten ja osien käytöstä, kun myyntipinta-ala on yli 500 m², aiheutuvasta ympäristövahingosta kannettavalle alueelliselle verolle, joka kannetaan riippumatta siitä, sijaitsevatko nämä kaupan yksiköt todellisuudessa vakiintuneen keskusta-alueen sisä- tai ulkopuolella, ja joka koskee useimmissa tilanteissa muiden jäsenvaltioiden yrityksiä, kun otetaan huomioon, että i) sitä ei tosiasiallisesti kanneta useita kaupan yksiköitä omistavilta elinkeinonharjoittajilta niiden yhteenlasketusta myyntipinta-alasta riippumatta, jos yhdenkään näistä kaupan yksiköistä myyntipinta-ala ei ole yli 500 m² tai jos jokin tai jotkin niistä ylittävät tämän kynnyksen mutta veron määräytymisperuste ei ole yli 2 000 m², kun taas vero kannetaan tosiasiallisesti elinkeinonharjoittajilta, joilla on yksi ainoa kaupan yksikkö, jonka myyntipinta-ala ylittää nämä kynnykset, ja ii) veroa ei myöskään kanneta kaupan yksiköiltä, jotka myyvät yksinomaan koneita, ajoneuvoja ja teollisuustarvikkeita; rakennusmateriaaleja, kylpyhuonetarvikkeita, ovia ja ikkunoita elinkeinonharjoittajille; huonekaluja yksittäisissä, perinteisissä ja erikoiskaupan yksiköissä; moottoriajoneuvoja jälleenmyyjien esittelytiloissa ja korjaamoissa; taimitarhoja puutarhoihin ja viljelyihin tai polttoaineita ja moottoripolttoaineita, niiden käytettävissä olevasta myyntipinta-alasta riippumatta?
- 2) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tämän määräyksen nojalla kiellettynä valtiontuenä on pidettävä sitä, että IDMGAV:tä ei tosiasiallisesti kanneta kaupan yksiköiltä, joiden myyntipinta-ala on korkeintaan 500 m² tai joiden myyntipinta-ala ylittää sen mutta veron määräytymisperuste ei ole yli 2 000 m², ja kaupan yksiköiltä, jotka myyvät yksinomaan koneita, ajoneuvoja ja teollisuustarvikkeita; rakennusmateriaaleja, kylpyhuonetarvikkeita, ovia ja ikkunoita elinkeinonharjoittajille; huonekaluja yksittäisissä, perinteisissä ja erikoiskaupan yksiköissä; moottoriajoneuvoja jälleenmyyjien esittelytiloissa ja korjaamoissa; taimitarhoja puutarhoihin ja viljelyihin tai polttoaineita ja moottoripolttoaineita?
-

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 25.4.2016 – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) v. Diputación General de Aragón

(Asia C-237/16)

(2016/C 260/31)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Vastapuoli: Diputación General de Aragón

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 49 ja SEUT 54 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kaupan yksiköissä, joilla on käytettävissään suuri myyntitila ja pysäköintialue asiakkaitaan varten, harjoitettavaan toimintaan ja kaupankäyntiin tarkoitettujen laitosten ja osien käytöstä, kun myyntipinta-ala on yli 500 m², aiheutuvasta ympäristövahingosta kannettavalle alueelliselle verolle, joka kannetaan riippumatta siitä, sijaitsevatko nämä kaupan yksiköt todellisuudessa vakiintuneen keskusta-alueen sisä- tai ulkopuolella, ja joka koskee useimmissa tilanteissa muiden jäsenvaltioiden yrityksiä, kun otetaan huomioon, että i) sitä ei tosiasiallisesti kanneta useita kaupan yksiköitä omistavilta elinkeinonharjoittajilta niiden yhteenlasketusta myyntipinta-alasta riippumatta, jos yhdenkään näistä kaupan yksiköistä myyntipinta-ala ei ole yli 500 m² tai jos jokin tai jotkin niistä ylittävät tämän kynnyksen mutta veron määräytymisperuste ei ole yli 2 000 m², kun taas vero kannetaan tosiasiallisesti elinkeinonharjoittajilta, joilla on yksi ainoa kaupan yksikkö, jonka myyntipinta-ala ylittää nämä kynnykset, ja ii) veroa ei myöskään kanneta kaupan yksiköiltä, jotka myyvät yksinomaan koneita, ajoneuvoja ja teollisuustarvikkeita; rakennusmateriaaleja, kylpyhuonetarvikkeita, ovia ja ikkunoita elinkeinonharjoittajille; huonekaluja yksittäisissä, perinteisissä ja erikoiskaupan yksiköissä; moottoriajoneuvoja jälleenmyyjien esittelytiloissa ja korjaamoissa; taimitarhoja puutarhoihin ja viljelyihin tai polttoaineita ja moottoripolttoaineita, niiden käytettävissä olevasta myyntipinta-alasta riippumatta?
- 2) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että tämän määräyksen nojalla kiellettynä valtiontukena on pidettävä sitä, että IDMGAValta ei tosiasiallisesti kanneta kaupan yksiköiltä, joiden myyntipinta-ala on korkeintaan 500 m² tai joiden myyntipinta-ala ylittää sen mutta veron määräytymisperuste ei ole yli 2 000 m², ja kaupan yksiköiltä, jotka myyvät yksinomaan koneita, ajoneuvoja ja teollisuustarvikkeita; rakennusmateriaaleja, kylpyhuonetarvikkeita, ovia ja ikkunoita elinkeinonharjoittajille; huonekaluja yksittäisissä, perinteisissä ja erikoiskaupan yksiköissä; moottoriajoneuvoja jälleenmyyjien esittelytiloissa ja korjaamoissa; taimitarhoja puutarhoihin ja viljelyihin tai polttoaineita ja moottoripolttoaineita?

Valitus, jonka Industrias Químicas del Vallés, S.A. on tehnyt 27.4.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-296/15, Industrias Químicas del Vallés v. komissio, 16.2.2016 antamasta määräyksestä

(Asia C-244/16 P)

(2016/C 260/32)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Industrias Químicas del Vallés, S.A. (edustajat: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas ja C. Vila Gisbert, abogadas)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-296/15, Industrias Químicas del Vallés (jäljempänä IQV) v. komissio, 16.2.2016 antama määräys on kumottava
- IQV:n komission täytäntöönpanoasetuksesta N:o 2015/408 ⁽¹⁾ nostama kumoamiskanne on otettava tutkittavaksi
- asia on palautettava Euroopan unionin yleiselle tuomioistuimelle, jotta se ratkaisee asian T-296/15
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- i) Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että riidanalainen asetus on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu sääntelytoimi, joka edellyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä.
- ii) Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että IQV:n riidanalaisesta asetuksesta nostaman kanteen tutkimatta jättämisestä ei seurannut, että siltä on riistetty oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan.
- iii) Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että riidanalainen asetus ei koskenut IQV:tä erikseen.

⁽¹⁾ Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 80 artiklan 7 kohdan täytäntöönpanosta ja korvattavien aineiden luettelon laatimisesta 11.3.2015 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 2015/408 (EUVL 2015, L 67, s. 18).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione tributaria provinciale di Siracusa (Italia) on esittänyt
28.4.2016 – Enzo Di Maura v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa**

(Asia C-246/16)

(2016/C 260/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione Tributaria Provinciale di Siracusa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Enzo Di Maura

Vastaaja: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun otetaan huomioon se, mitä direktiivin 77/388/ETY ⁽¹⁾ 11 artiklan C kohdan 1 alakohdassa ja 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan toisessa virkkeessä, jotka koskevat veron perusteen pienentämistä ja veronalaisista liiketoimista kannetun arvonlisäveron oikaisua siinä tapauksessa, että osapuolten sopima kauppahinta jää kokonaan tai osittain maksamatta, säädetään, onko EUT-sopimuksessa vahvistettujen suhteellisuusperiaatteen, tehokkuusperiaatteen ja arvonlisäveron soveltamista koskevan neutraalisuusperiaatteen mukaista asettaa rajoja, joiden seurauksena verovelvollisen on – maksukyvyttömyysmenettelyjen ennalta arvaamattoman keston vuoksi myös ajallisesti – mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa saada takaisin kokonaan tai osittain maksamatta jätettyä kauppahintaa koskeva vero?
- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, onko edellä mainittujen periaatteiden kanssa yhteensopiva sellainen säännös – kuten tasavallan presidentin asetuksen nro 633/1972 26 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se oli voimassa ennen 28.12.2005 annetun lain nro 208 1 §:n 126 ja 127 momentilla tehtyjä muutoksia – jonka mukaan oikeus veron palautukseen edellyttää näyttöä siitä, että ensin on ryhdytty tuloksettomiksi osoittautuneisiin maksukyvyttömyystoimenpiteisiin, ja se on unionin jäsenvaltion oikeuskäytännön ja sen veroviranomaisten käytännön mukaan mahdollinen ainoastaan sen jälkeen, kun velallisen omaisuus on lopullisesti jaettu tai kun maksukyvyttömyysmenettely on lopullisesti päätetty, vaikka tällaiset toimenpiteet olisivat selvästi epätaloudellisia saatavan määrän, perinnän onnistumismahdollisuuksien ja maksukyvyttömyysmenettelyistä aiheutuvien kustannusten vuoksi, ja kun huomioon otetaan, että mainitut edellytykset saattavat täytyä vasta vuosia maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamisen jälkeen?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annettu neuvoston kuudes direktiivi 77/388/ETY (EYVL 1977, L 145, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 2.5.2016 – Austria
Asphalt GmbH & Co OG v. Bundeskartellanwalt**

(Asia C-248/16)

(2016/C 260/34)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Austria Asphalt GmbH & Co OG

Vastapuoli: Bundeskartellanwalt

Ennakkoratkaisukysymys

Onko yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽¹⁾ (jäljempänä sulautuma-asetus) 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 4 kohtaa tulkittava siten, että kun olemassa olevassa yrityksessä tapahtuu muutos yksinomaisesta määräysvallasta yhteiseen määräysvaltaan, jolloin aiemmin yksinomaista määräysvaltaa käyttänyt yritys säilyttää edelleen määräysvaltansa, keskittymä syntyy ainoastaan silloin, kun tämä yritys hoitaa pysyvästi kaiken itsenäiselle taloudelliselle yksikölle kuuluvan toiminnan?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 24, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka cour d'appel de Bruxelles (Belgia) on esittänyt 3.5.2016 – Flibtravel International SA ja Léonard Travel International SA v. AAL Renting SA ja Haroune Tax SPRL sekä Saratax SCS ym.

(Asia C-253/16)

(2016/C 260/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Flibtravel International SA ja Léonard Travel International SA

Vastapuolet: AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS, Ryad SCRI, Taxis Bachir & Cie SCS, Abdelhamid El Barjaji, Abdelouahab Ben Bachir, Sotax SCRI, Mostapha El Hammouchi, Boughaz SPRL, Sahbaz SPRL, Jamal El Jelali, Mohamed Chakir Ben Kadour, Taxis Chalkis SCRL, Mohammed Gheris, Les délices de Fès SPRL, Abderrahmane Belyazid, E.A.R. SCS, Sotrans SPRL, B.M.A. SCS, Taxis Amri et Cie SCS, Aramak SCS, Rachid El Amrani, Mourad Bakkour, Mohamed Agharbiou, Omar Amri, Jmili Zouhair, Mustapha Ben Abderrahman, Mohamed Zahyani, Miltotax SPRL, Lextra SA, Ismael El Amrani, Farid Benazzouz, Imad Zufri, Abdel-Ilah Bokhamy, Ismail Al Bouhali, Bahri Messaoud & Cie SCS, Mostafa Bouzid, BKN Star SPRL, M.V.S. SPRL, A.B.M.B. SCS, Imatrans SPRL, Reda Bouyaknouden, Ayoub Tahri, Moulay Adil El Khatir, Redouan El Abboudi, Mohamed El Abboudi, Bilal El Abboudi, Sofian El Abboudi, Karim Bensbih, Hadel Bensbih, Mimoun Mallouk, Abdellah El Ghaffouli ja Said El Aazzoui

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 96 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että sitä voidaan soveltaa kuljetushintoihin ja -ehtoihin, jotka jäsenvaltio on määrännyt taksipalveluyrittäjille, jos
 - a) kyseessä olevat taksimatkat ylittävät vain poikkeuksellisesti kansalliset rajat,
 - b) huomattava osa kyseessä olevien taksien asiakkaista koostuu Euroopan unionin kansalaisista tai siellä asuvista henkilöistä, jotka eivät ole kyseessä olevan jäsenvaltion kansalaisia tai siellä asuvia henkilöitä, ja
 - c) asian konkreettisissa olosuhteissa riidanalaiset taksimatkat ovat matkustajalle hyvin usein ainoastaan yksi vaihe pitemmässä matkassa, jonka saapumispaikka tai lähtöpaikka sijaitsevat muussa unionin maassa kuin kyseessä olevassa jäsenvaltiossa?
- 2) Onko SEUT 96 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että sitä voidaan soveltaa muihin liikenteen harjoittamisen edellytyksiin kuin tariffiehtoihin ja kyseessä olevan kuljetustoiminnan harjoittamista koskevan luvan saamisen ehtoihin, kuten käsiteltävässä asiassa taksien liikennöitsijöitä koskevaan kieltoon asettaa käytettäväksi yksittäisiä paikkoja ajoneuvossa koko ajoneuvon sijaan ja näille liikennöitsijöille asetettuun kieltoon määrittää itse asiakkaille tarjotun matkan määränpää eli kieltoihin, jotka johtavat siihen, että näitä liikennöitsijöitä estetään keräämästä yhteen asiakkaita, joilla on sama määränpää?

- 3) Onko SEUT 96 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä kielletään – jollei komissio ole antanut toimenpiteisiin lupaa – toisessa kysymyksessä tarkoitetun tyyppiset toimenpiteet,
- a) joiden yleisenä päämääränä muiden tavoitteiden ohella on suojella taksien liikennöitsijöitä autojen vuokraamista kuljettajineen harjoittavien yritysten kilpailulta ja
- b) joiden erityinen vaikutus asian konkreettisissa olosuhteissa on linja-autojen liikennöitsijöiden suojelu taksien liikennöitsijöiden kilpailulta?
- 4) Onko SEUT 96 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä kielletään – jollei komissio ole antanut siihen lupaa – toimenpide, jolla kielletään taksien liikennöitsijöitä pyydystelemästä asiakkaita, jos tämän toimenpiteen vaikutuksesta asian konkreettisissa olosuhteissa niiden kyky hankkia asiakkaita kilpailevalta bussiliikennepalvelulta heikkenee?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 9.5.2016 – Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg

(Asia C-256/16)

(2016/C 260/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Deichmann SE

Vastaaja: Hauptzollamt Duisburg

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko menettelyn vahvistamisesta kiinalaisten ja vietnamlaisien vientiä harjoittavien tuottajien esittämien tiettyjen markkinatalouskohtelua ja yksilöllistä kohtelua koskevien pyyntöjen arvioimiseksi sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 17.2.2016 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/223 ⁽¹⁾ pätevä?

⁽¹⁾ EUVL 2016, L 41, s. 3.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein oikeus (Suomi) on esittänyt 9.5.2016 – Finnair Oyj v. Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

(Asia C-258/16)

(2016/C 260/37)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Finnair Oyj

Vastaaja: Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Montrealin yleissopimuksen 31 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että kannevallan säilyttämiseksi muistutus on sen lisäksi, että se on tehtävä määräajassa, tehtävä tuossa ajassa artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla kirjallisesti?
- 2) Mikäli kannevallan säilyttäminen edellyttää määräajassa tehdyltä muistutukselta kirjallista muotoa, onko Montrealin yleissopimuksen 31 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kirjallista muotoa koskeva vaatimus voidaan täyttää sähköisillä menetelmillä ja myös rahdinkuljettajan tietojärjestelmään tehdyllä kirjauksella ilmoitetusta vahingosta?
- 3) Estääkö Montrealin yleissopimus tulkinnan, jonka mukaan kirjallisen menettelyn vaatimus katsotaan täytetyksi, kun rahdinkuljettajan edustaja lentomatkustajan tietien saattaa vahinkoilmoituksen/muistutuksen kirjalliseen muotoon joko paperilla tai sähköisesti rahdinkuljettajan järjestelmään?
- 4) Asettaako Montrealin yleissopimuksen 31 artikla muistutukselle muita sisällöllisiä vaatimuksia kuin sen, että rahdinkuljettajan tietoon saatetaan aiheutunut vahinko?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 12.5.2016 – Shields & Sons Partnership v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-262/16)

(2016/C 260/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Shields & Sons Partnership

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun tarkastellaan neuvoston direktiivin (EY) 2006/112/EY ⁽¹⁾ XII osaston 2 luvussa säädettyä yhteistä maataloustuottajien vakiokantajärjestelmää, onko 296 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että siinä säädetään tyhjentävästi siitä, milloin jäsenvaltio voi sulkea maataloustuottajan yhteisen maataloustuottajien vakiokantajärjestelmän ulkopuolelle? Erityisesti:
 - 1.1 Voiko jäsenvaltio sulkea 296 artiklan 2 kohdan nojalla ainoastaan maataloustuottajia yhteisen maataloustuottajien vakiokantajärjestelmän ulkopuolelle?
 - 1.2 Voiko jäsenvaltio myös sulkea yksittäisen maataloustuottajan yhteisen maataloustuottajien vakiokantajärjestelmän ulkopuolelle soveltamalla 299 artiklaa?
 - 1.3 Antaako verotuksen neutraalisuuden periaate jäsenvaltiolle oikeuden sulkea yksittäisen maataloustuottajan yhteisen maataloustuottajien vakiokantajärjestelmän ulkopuolelle?
 - 1.4 Onko jäsenvaltioilla oikeus sulkea maataloustuottajia yhteisen maataloustuottajien vakiokantajärjestelmän ulkopuolelle muilla perusteilla?

2) Miten neuvoston direktiivin (EY) 2006/112/EY 296 artiklan 2 kohtaan sisältyvää maataloustuottajaryhmien käsitettä on tulkittava? Erityisesti:

2.1 Onko asianomainen maataloustuottajaryhmä voitava yksilöidä objektiivisten ominaisuuksien perusteella?

2.2 Voiko asianomainen maataloustuottajaryhmä olla yksilöitävissä taloudellisten näkökohtien perusteella?

2.3 Miten tarkasti on yksilöitävä maataloustuottajaryhmä, jonka jäsenvaltio on halunnut sulkea järjestelmän ulkopuolelle?

2.4 Annetaanko siinä jäsenvaltiolle oikeus pitää tällaisena ryhmänä "maataloustuottajia, joiden on todettu saavan vakiokantajärjestelmään kuuluvina tuottajina huomattavasti enemmän palautuksia kuin he olisivat saaneet, jos he olisivat rekisteröityneet arvonlisäverovelvollisiksi"?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 13.5.2016 – Western Sahara Campaign UK v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs ja Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Asia C-266/16)

(2016/C 260/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Western Sahara Campaign UK

Vastaaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs ja Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Tarkoitetaanko Euro-Välimeri-sopimuksessa Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välisestä assosioinnista (jäljempänä assosiaatiosopimus), joka on hyväksytty komission ja neuvoston päätöksellä 2000/204/EY, EHTY, (¹) 9, 17 ja 94 artiklaan sekä pöytäkirjaan N:o 4 sisältyvillä viittauksilla "Marokkoon" ainoastaan Marokon suvereenia aluetta, sellaisena kuin Yhdistyneet kansakunnat ja Euroopan unioni (jäljempänä unioni) ovat sen tunnustaneet, ja ovatko nämä viittaukset siten esteenä Länsi-Saharasta peräisin olevien tuotteiden tuonnille unioniin tullitta assosiaatiosopimuksen nojalla?
- 2) Jos Länsi-Saharasta peräisin olevia tuotteita voidaan tuoda unioniin tullitta assosiaatiosopimuksen nojalla, onko assosiaatiosopimus pätevä, kun otetaan huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 5 kohtaan sisältyvä vaatimus edistää osaltaan kansainvälisen oikeuden relevanttien periaatteiden noudattamista ja Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteiden kunnioittamista ja se, missä määrin assosiaatiosopimus tehtiin länsisaharalaisten hyväksi, heidän puolestaan, heidän toiveidensa mukaisesti ja/tai heidän tunnustettuja edustajiaan kuullen[?]

- 3) Onko unionin ja Marokon kuningaskunnan välinen kalastuskumppanuussopimus (sellaisena kuin se on hyväksytty ja pantu täytäntöön neuvoston asetuksella 764/2006, ⁽²⁾ neuvoston päätöksellä 2013/785/EU ⁽³⁾ ja neuvoston asetuksella 1270/2013 ⁽⁴⁾) pätevä, kun otetaan huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 5 kohtaan sisältyvä vaatimus edistää osaltaan kansainvälisen oikeuden relevanttien periaatteiden noudattamista ja Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteiden kunnioittamista ja se, missä määrin kalastuskumppanuussopimus tehtiin länsisaharalaisten hyväksi, heidän puolestaan, heidän toiveidensa mukaisesti ja/tai heidän tunnustettuja edustajiaan kuullen[?]
- 4) Onko [kantajalla] oikeus riitauttaa unionin toimien pätevyys unionin suorittamaksi väitetyn kansainvälisen oikeuden rikkomisen perusteella, kun otetaan huomioon erityisesti
- a. se, että vaikka [kantajalla] on kansainvälisen oikeuden mukaan asiavaltuus riitauttaa unionin toimien pätevyys, se ei vetoa unionin oikeuden mukaisiin oikeuksiin, ja/tai
- b. asiassa *Monetary Gold Removed from Rome in 1943* (ICJ Reports 1954) vahvistettu periaate, jonka mukaan Kansainvälinen tuomioistuin ei voi esittää toteamuksia, joissa kyseenalaistetaan sellaisen valtion menettely tai joilla vaikutetaan sellaisen valtion oikeuksiin, joka ei ole asianosaisena kyseisessä tuomioistuimessa eikä ole antanut suostumustaan siihen, että tuomioistuimen päätökset sitovat sitä[?]

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välistä assosiointia koskevan Euro-Välimeri-sopimuksen tekemisestä 24.1.2000 tehty neuvoston ja komission päätös 2000/204/EY, EHTY (EYVL 2000, L 70, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välisen kalastuskumppanuussopimuksen tekemisestä 22.5.2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 764/2006 (EUVL 2006, L 141, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamista koskevan Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisen pöytäkirjan tekemisestä Euroopan unionin puolesta 16.12.2013 annettu neuvoston päätös 2013/785 (EUVL 2013, L 349, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan kesken tehdyn pöytäkirjan mukaisten kalastusmahdollisuuksien jakamisesta 15.11.2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1270/2013 (EUVL 2013, L 328, s. 40).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court of Gibraltar (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt
13.5.2016 – The Queen, Albert Buhagiarin, Wayne Pirin, Stephanie Pirin, Arthur Taylorin, Henry
Bonifacion, Colin Tomlinsonin ja Darren Sheriffin hakemuksesta v. The Hon. Gilbert Licudi QC MP
Minister for Justice**

(Asia C-267/16)

(2016/C 260/40)

Oikeudenkäyntikieli:

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of Gibraltar

Pääasian asianosaiset

Kantajat: The Queen, Albert Buhagiarin, Wayne Pirin, Stephanie Pirin, Arthur Taylorin, Henry Bonifacion, Colin Tomlinsonin ja Darren Sheriffin hakemuksesta

Vastaaja: The Hon. Gilbert Licudi QC MP Minister for Justice

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jos Euroopan ampuma-asepassia koskevat direktiivin⁽¹⁾ säännökset liittyvät ainoastaan tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen, voidaanko niitä tästä huolimatta soveltaa Gibraltariin sillä perusteella, että mainitut säännökset eivät koske kauppaa tai liiketoimea ja että ne sen vuoksi eivät kuulu niiden poikkeusten soveltamisalaan, jotka Gibraltarille on myönnetty vuoden 1972 liittymisasiakirjassa?
- 2) Sovelletaanko Euroopan ampuma-asepassia koskevia direktiivin säännöksiä, siltä osin kuin kyse on metsästäjistä ja urheiluampujista, Gibraltariin sillä perusteella, että ne koskevat palvelujen vapaata liikkuvuutta?
- 3) Ovatko Euroopan ampuma-asepassia koskevat direktiivin säännökset, siltä osin kuin kyse on metsästäjistä ja urheiluampujista, pätemättömiä siitä syystä, että ne liittyvät henkilöiden vapaaseen liikkuvuuteen ja niiden hyväksymisessä on näin ollen sovellettu väärää oikeusperustaa?

⁽¹⁾ Aseiden hankinnan ja hallussapidon valvonnasta 18.6.1991 annettu neuvoston direktiivi 91/477/ETY (EYVL 1991, L 256, s. 51).

Valitus, jonka Società cooperativa Amrita arl ym. ovat tehneet 17.5.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-439/15, Amrita ym. v. komissio, 11.3.2016 antamasta määräyksestä

(Asia C-280/16 P)

(2016/C 260/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Soc. coop. Amrita arl; Cesi Marta; Comune Agricola Lunella - Soc. mutua coop. arl; Rollo Olga; Borrello Claudia; Società agricola Merico Maria Rosa di Consiglia, Marta e Vito Lisi; Marzo Luigi; Stasi Anna Maria; Azienda Agricola Crie di Miggiano Gianluigi; Castriota Maria Grazia; Azienda Agricola di Cagnoni Fiorella; Azienda Agricola Spirdo ss agr.; Impresa Agricola Stefania Stamerra; Azienda Agricola Clemente Pezzuto di Pezzuto Francesco; Simone Cosimo Antonio; Masseria Alti Pareti Soc. agr. arl (edustajat: asianajajat L. Paccione ja V. Stamerra)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- kyseinen määräys on kumottava kantajina olleiden valittajien täyttä asiavaltuutta koskevilta osiltaan;
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat perustelevat valitustaan seuraavasti:

1. **Ensimmäinen peruste: Oikeudellinen virhe. Olennaisten tosiseikkojen virheellinen arviointi.** Valituksenalaisen määräyksen 12–22 kohdat ovat riittämättömästi ja virheellisesti perusteltuja

Valituksenalaisessa määräyksessä lähdetään erheellisesti liikkeelle olettamasta, jonka mukaan kantajat olisivat vaatineet toimenpiteistä Xylella fastidiosa (Wells et al.) -organismien unioniin kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseksi 18.5.2015 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/789 (EUVL L 125, s. 36) kumoamista kokonaisuudessaan, vaikka ne olivat sitä vastoin vaatineet sen kumoamista vain niiltä osin, jotka mainittiin tarkemmin kannekirjelmässä ja oikeudenkäyntiväitteen johdosta annetussa vastauksessa.

2. Toinen peruste: Oikeudellinen virhe. Olennaisten tosiseikkojen virheellinen arviointi. Perustelujen riittämättömyys, ristiriitaisuus ja virheellisyys

Valituksenalaisessa määräyksessä todetaan virheellisesti, että komission päätöksessä edellytettäisiin Italian tasavallan täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla se rajaisi Xylella fastidiosan tartuttaman alueen. Tämän olettamisen kiistämiseksi voidaan vedota siihen yleisesti tunnettuun seikkaan, että kyseisessä päätöksessä tartunta-alueeksi määritetään poikkeuksetta koko Leccen hallintoalue, jonka alueelliset rajat on jo merkitty karttoihin.

3. Kolmas peruste: Valituksenalaisen määräyksen 25 kohta, myös sen 21 kohdan kannalta katsottuna, on lainvastainen: perustelujen ristiriitaisuus, virheellisyys ja ilmeinen perusteettomuus

Yleinen tuomioistuin esittää valituksenalaisen määräyksen 21 kohdassa perustelun, jossa se katsoo, että kun arvioidaan, edellyttääkö lainsäädäntötoimi täytäntöönpanotoimia, huomioon on otettava kanneoikeuteensa vetoavan henkilön asema. Kyseinen tuomioistuin poikkeaa kuitenkin 25 kohdassa kyseisestä hermeneuttisesta perusteesta katsoessaan, ettei kantajilla ollut asiavaltuutta.

4. Neljäs peruste: Oikeudellinen virhe. Olennaisten tosiseikkojen virheellinen arviointi. Perustelujen riittämättömyys, ristiriitaisuus ja virheellisyys

Yleinen tuomioistuin toteaa yhtäältä, että Italian maatalouspolitiikan ministeriö olisi päätöksellään toteuttanut komission päätöksen 4, 6 ja 7 artiklan täytäntöönpanotoimet, ja toisaalta se tämän kanssa ristiriitaisesti päättää, ettei mainittuun ministeriön päätökseen sisälly minkäänlaisia komission päätöksen täytäntöönpanotoimia.

5. Viides peruste: Oikeudellinen virhe. Olennaisten tosiseikkojen virheellinen arviointi. Perustelujen riittämättömyys, ristiriitaisuus ja virheellisyys

Valituksenalaisen määräyksen 24 kohdassa jätetään huomiotta vireille pannun kanteen, jossa riitautettiin komission päätöksen 6 artiklan 4 kohta ja 7 artiklan 4 kohta, tosiasiallinen sisältö siltä osin kuin se koski velvollisuutta käsitellä kasvit sellaisilla kasvinsuojeluaineilla, jotka ovat kiellettyjä biologisessa maanviljelyssä – velvollisuutta, joka on sellaisen välittömän täytäntöönpanotoimen kiinteä osa, josta aiheutuu kantajille suora vahinko, sillä nämä menettävät sen vuoksi hallussaan olevat biologiset sertifioinnit.

6. Kuudes peruste: Oikeudellinen virhe. Olennaisten tosiseikkojen virheellinen arviointi. Perustelujen riittämättömyys, ristiriitaisuus ja virheellisyys

Valituksenalaisen määräyksen 33 ja 34 kohdassa jätetään huomiotta asiakirjanäyttö, joka menettelyssä esitettiin siitä, koskevatko riitautetut toimenpiteet kantajia erikseen.

7. Seitsemäs peruste: Oikeudellinen virhe. Siitä kysymyksestä, koskevatko riidanalaiset toimenpiteet kantajia suoraan, ei ole lausuttu

Yleinen tuomioistuin ei ole lausunut siitä, koskevatko komission riidanalaiset täytäntöönpanotoimet kantajina olleita yrityksiä suoraan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Latvia) on esittänyt 23.5.2016 – IK "L.Č." v. Valsts ieņēmumu dienests

(Asia C-288/16)

(2016/C 260/42)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: IK "L.Č."

Vastapuoli: Valsts ieņēmumu dienests

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 146 artiklan 1 kohdan e alakohtaa tulkittava siten, että verovapautusta sovelletaan vain siinä tapauksessa, että palvelujen suorittajaa ja tavaroiden vastaanottajaa tai huolitsijaa yhdistää välitön oikeudellinen yhteys tai keskinäinen sopimussuhde?
- 2) Mitä edellytyksiä edellä mainitussa säännöksessä mainitun välittömän liittymisen on täytettävä, jotta voidaan katsoa, että palvelu, joka liittyy tavaroiden maahantuontiin tai maastavientiin, on vapautettava verosta?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 26.5.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-103/14, Frucona Košice v. komissio, 16.3.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-300/16 P)

(2016/C 260/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Armati, T. Maxian Rusche, B. Stromsky ja K. Walkerová)

Muu osapuoli: Frucona Košice a.s.

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-103/14, Frucona Košice v. komissio, 16.3.2016 antaman tuomion, joka on annettu komissiolle tiedoksi samana päivänä,
- ratkaisee itse ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn kanteen ja hylkää kanteen lakiin perustumattomana ja
- velvoittaa vastapuolen, joka oli kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti komissio vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-103/14, Frucona Košice v. komissio, 16.3.2016 antaman tuomion, joka on annettu komissiolle tiedoksi samana päivänä, ja
- palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen ratkaistavaksi toisen kanneperusteen ja, siltä osin kuin tarpeen, kolmannen ja neljännen kanneperusteen osalta, ja
- toteamaan, että ensimmäisessä oikeusasteessa ja sen jälkeen aiheutuneiden oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta päätetään myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission mukaan riidanalainen tuomio on kumottava seuraavilla perusteilla, jotka koskevat ensinnäkin yksityinen velkoja -arviointiperusteen soveltumista ja toiseksi yksityinen velkoja -arviointiperusteen soveltamista.

Yksityinen velkoja -arviointiperusteen soveltumisesta komissio tuo esiin kolme valitusperustetta. Ensinnäkin riidanalaista päätöstä on tulkittu virheellisesti, toiseksi SEUT 107 artiklan 1 kohdan tulkinnassa on tapahtunut oikeudellinen virhe yksityinen velkoja -arviointiperusteen soveltumisen osalta ja kolmanneksi on virheellisesti katsottu, että asia on jo ratkaistu lainvoimaisessa aiemmassa oikeuskäytännössä.

Valituksenalaisessa tuomiossa katsotaan, että yksityinen velkoja -arviointiperustetta voidaan soveltaa silloinkin, kun jäsenvaltio väittää hallinnollisessa menettelyssä yksityiskohtaisten argumenttien perusteella, että julkinen viranomainen ei ole toiminut sellaisten näkökohtien pohjalta, jotka ohjaisivat yksityistä markkinatoimijaa, kunhan se, jota asia koskee, väittää päinvastaista. Komission näkemys oikeuskäytännöstä on, että jäsenvaltion kannalla on perustavanlaatuinen merkitys silloin, kun on kyse yksityinen velkoja -arviointiperusteen soveltumisesta.

Yksityinen velkoja -arviointiperusteen soveltamisesta komissio esittää kaksi valitusperustetta. Ensinnäkin SEUT 107 artiklan 1 kohtaa on rikottu yksityinen velkoja -arviointiperusteen soveltamisen osalta. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen tulkitessaan velvollisuutta tutkia väitetty valtiontuki huolellisesti ja puolueettomasti SEUT 107 artiklan 1 kohdan nojalla.

Unionin yleinen tuomioistuin edellyttää, että komissio simuloi viran puolesta ihanteellisen, rationaalisen ja hyvin valistuneen hypoteettisen yksityisen velkojan menettelyn. Lisäksi mainittu vaatimus on olemassa riippumatta siitä, mitä kyseinen jäsenvaltio on tosiasiallisesti tehnyt tai sanonut. Komission näkemys oikeuskäytännöstä on, että se edellyttää, ettei komissio itse kerää todisteita ja tietoa, jotka rationaalinen yksityinen velkoja olisi kerännyt ennen kuin se tekee arvionsa, silloin, kun kyseinen julkinen viranomainen ei ole tehnyt niin. Komission tehtävä rajoittuu pikemminkin sen tarkastamiseen, onko julkinen viranomainen subjektiiviselta kannalta katsottuna menettelynsä ja niiden todisteiden ja tietojen valossa, jotka sillä tosiasiallisesti oli käytössään, kun se teki päätöksensä, menetellyt niin kuin yksityinen velkoja olisi menetellyt tilanteessa, joka mahdollisimman läheisesti muistuttaa tilannetta, jossa julkinen viranomainen on päättänyt suostua kyseiseen toimenpiteeseen.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 16.3.2016 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-545/15) ⁽¹⁾

(2016/C 260/44)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 16, 18.01.2016.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 10.3.2016 – Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta**(Asia C-546/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 260/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 7, 11.1.2016.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 17.3.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Hans-Peter Ofenböck, muuna osapuolena Unabhängiger
Verwaltungssenat im Land Niederösterreich****(Asia C-565/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 260/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 38, 1.2.2016.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 2.6.2016 – Moreda-Riviere Trefilerías ym. v. komissio

(Yhdistetyt asiat T-426/10–T-429/10 ja T-438/12–T-441/12) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Jänneteräksen eurooppalaiset markkinat — Hintojen vahvistaminen, markkinoiden jakaminen ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtaminen — Päätös, jossa todetaan SEUT 101 artiklan rikkominen — Taloudellinen kokonaisuus — Suora osallistuminen rikkomiseen — Emoyhtiöiden johdettu vastuu — Yritysseuraanto — Monitahoinen kilpailusääntöjen rikkominen — Yhtenä kokonaisuutena pidettävä jatkettu kilpailusääntöjen rikkominen — Sakkojen määrän laskennasta annetut vuoden 2006 suuntaviivat — Taannehtivuuskiellon periaate ja nolla poena sine lege -periaate — Lieventävät seikat — Maksukyky — Puolustautumisoikeudet — Perusteluvollisuus — Uudelleenarviointivaatimus — Tosiseikkojen muuttumattomuus — Hylkäyskirje — Tutkimatta jättäminen)

(2016/C 260/47)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Moreda-Riviere Trefilerías SA (Gijón, Espanja) (asiat T-426/10 ja T-440/12) (edustajat: asiassa T-426/10 asianajajat F. González Díaz ja A. Tresandi Blanco ja asiassa T-440/12 aluksi asianajajat F. González Díaz ja P. Herrero Prieto, sitten F. González Díaz ja A. Tresandi Blanco), Trefilerías Quijano SA (Los Corrales de Buelna, Espanja) (asiat T-427/10 ja T-439/12) (edustajat: asiassa T-427/10 F. González Díaz ja A. Tresandi Blanco ja asiassa T-439/12 aluksi F. González Díaz ja P. Herrero Prieto, sitten F. González Díaz ja A. Tresandi Blanco), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (Santander, Espanja) (asiat T-428/10 ja T-441/12) (edustajat: asiassa T-428/10 F. González Díaz ja A. Tresandi Blanco ja asiassa T-441/12 aluksi F. González Díaz ja P. Herrero Prieto, sitten F. González Díaz ja A. Tresandi Blanco) ja Global Steel Wire SA (Cerdanyola del Vallés, Espanja) (asiat T-429/10 ja T-438/12) (edustajat: asiassa T-429/10 F. González Díaz ja A. Tresandi Blanco ja asiassa T-438/12 aluksi F. González Díaz ja P. Herrero Prieto, sitten F. González Díaz ja A. Tresandi Blanco)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: asioissa T-426/10, T-427/10, T-429/10 ja T-438/12–T-441/12 V. Bottka, F. Castillo de la Torre ja C. Urraca Caviedes, avustajinaan asianajajat L. Ortiz Blanco ja A. Lamadrid de Pablo, ja asiassa T-428/10 V. Bottka ja F. Castillo de la Torre, avustajinaan L. Ortiz Blanco ja A. Lamadrid de Pablo)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamismenettelystä (asia COMP/38.344 – Jänneteräs) 30.6.2010 annetun komission päätöksen K(2010) 4387 lopullinen, jota on muutettu 30.9.2010 annetulla komission päätöksellä K(2010) 6676 lopullinen ja 4.4.2011 annetulla komission päätöksellä K(2011) 2269 lopullinen, sekä komission kilpailun pääosaston pääjohtajan 25.7.2012 päivätyn kirjeen kumoamista ja muuttamista

Tuomiolauselma

1) Kanteet hylätään.

2) Moreda-Riviere Trefilerías SA, Trefilerías Quijano SA, Trenzas y Cables de Acero PSC SL ja Global Steel Wire SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 317, 20.11.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 25.5.2016 – Stagecoach Group v. EUIPO (MEGABUS.COM)(Asia T-805/14) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin MEGABUS.COM rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohhta — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohhta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 3 kohta — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat ja joka on selvästi perusteeton)

(2016/C 260/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Stagecoach Group plc (Perth, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja G. Jacobs)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: L. Rampini)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 7.10.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 1894/2013-4), joka koskee hakemusta sanamerkin MEGABUS.COM rekisteröimiseksi Euroopan unionin tavaramerkiksi

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat, ja koska kanne on osittain selvästi perusteeton.
- 2) Stagecoach Group plc veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 34, 2.2.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 23.5.2016 – Pari Pharma v. EMA

(Asia T-235/15 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — EMA:n hallussa olevat asiakirjat, jotka koskevat yrityksen toimittamia tietoja lääkkeen markkinoille saattamista koskevan lupahakemuksen yhteydessä — Määräys, jolla lykätään päätöksen antaa kolmannelle oikeus tutustua asiakirjoihin täytäntöönpanoa — Peruuttamishakemus — Olosuhteet eivät ole muuttuneet — Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 159 artikla)

(2016/C 260/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pari Pharma GmbH (Starnberg, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Epping ja W. Rehmann)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto (EMA) (asiamiehet: T. Jabłoński, N. Rampal Olmedo, A. Spina, A. Rusanov ja S. Marino)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Novartis Europharm Ltd (Camberley, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja C. Schoonderbeek)

Oikeudenkäynnin kohde

Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 159 artiklaan perustuva hakemus, jossa vaaditaan sen 1.9.2015 annetun määräyksen Pari Pharma vastaan EMA (T-235/15 R, EU:T:2015:587) peruuttamista, jolla lykättiin EMAn 24.4.2015 tekemän päätöksen EMA/271043/2015, jolla kolmannelle myönnettiin Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43) nojalla oikeus tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka sisälsivät Vantobra-nimisen lääkkeen markkinoille saattamista koskevan lupahakemuksen yhteydessä toimitettuja tietoja, täytäntöönpanoa

Määräysosa

- 1) Hakemus, jossa vaaditaan 1.9.2015 annetun määräyksen Pari Pharma vastaan EMA (T-235/15 R, EU:T:2015:587) peruuttamista, hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.5.2016 – Volkswagen v. EUIPO – Andrä (BAG PAX)

(Asia T-324/15) ⁽¹⁾

(EU-Tavaramerkki — Menettämismenettely — EU-sanamerkki BAG PAX — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 51 artiklan 1 kohdan a alakohta — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat ja joka on selvästi perusteeton)

(2016/C 260/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Volkswagen AG (Wolfsburg, Saksa) (edustaja: asianajaja U. Sander)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: H. Kunz)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Marvin Dominic Andrä (aiemmin BAGPAX Cargo Systems e.K.) (Saarlouis, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Dohmen)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 23.4.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1971/2014-4), joka koskee Volkswagenin ja BAGPAX Cargo Systemsin välistä menettämismenettelyä

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Volkswagen AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 270, 17.8.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 25.5.2016 – Syndial v. komissio(Asia T-581/15) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Italiaa vastaan nostettua jäsenyyssoveltoitteiden noudattamattajättämismenettelyä koskevat asiakirjat — Direktiivien 2011/92/EU ja 1999/13/EY noudattamatta jättäminen — Vanhan teollisuusalueen (Cengio Saliceto) jäteveden poisto — Kieltäytyminen asiakirjan luovuttamisesta — Täysin perusteeton kanne)

(2016/C 260/51)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Syndial SpA – Attività Diversificate (San Donato Milanese, Italia) (edustajat: asianajajat L. Acquarone ja S. Grassi)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Baquero Cruz ja D. Nardi)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kumoamisvaatimus 3.8.2015 annetusta komission päätöksestä evätä kantajalta oikeus saada tutustua asiakirjoihin, jotka koskevat Italian tasavallan mahdollista tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2011/92/EU (EUVL 2012, L 26, s. 1) ja kaatopaikoista 26.4.1999 annettuun neuvoston direktiiviin 1999/31/EY (EYVL 1999, L 182, s. 1) perustuvien veltoitteiden noudattamatta jättämistä

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Syndial SpA – Attività Diversificate vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 398, 30.11.2015.

Kanne 4.5.2016 – Caviro Distillerie Srl ym. v. komissio

(Asia T-211/16)

(2016/C 260/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Caviro Distillerie Srl (Faenza, Italia), Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Italia), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerion, Italia), Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (Borgoricco, Italia) (edustajat: Solicitor R. MacLean ja lakimies A. Bochon)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että kanne täyttää tutkittavaksi ottamisen edellytykset
- kumoaa Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd:n tuottaman Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä 9.2.2016 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2016/176 sitä rasittavien tosiseikkojen ilmeisen väärinarvioinnin ja väärän lainsoveltamisen sekä polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 3 artiklan 2 kohdan, 3 artiklan 3 kohdan, 3 artiklan 5 kohdan ja 17 artiklan 1 kohdan rikkomisen perusteella
- velvoittaa vastaajan ja sitä mahdollisesti tukevat väliintulijat korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen päätös on kumottava siksi, että vastaaja on tehnyt ilmeisen arviointivirheen tosiseikkojen arvioinnissa valitessaan epäedustavan otoksen unionin tuottajia määrittäkseen vahingon aiheutumista ja rikkonut näin polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 3 artiklan 2 kohtaa, 3 artiklan 3 kohtaa, 3 artiklan 5 kohtaa ja 17 artiklan 1 kohtaa olettamalla virheellisesti, että määrältään suurin unionin myynti merkitsee välttämättä, että otos on riittävän edustava.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen päätös on kumottava siksi, että vastaaja on tehnyt ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksia unionin teollisuuteen ja myös näin rikkonut polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 3 artiklan 2 kohtaa, 3 artiklan 3 kohtaa, 3 artiklan 5 kohtaa ja 17 artiklan 1 kohtaa.

Kanne 11.5.2016 – C & J Clark International v. komissio

(Asia T-230/16)

(2016/C 260/53)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: C & J Clark International Ltd (Somerset, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat A. Willems, S. De Knop ja J. Charles)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi
- kumoamaan menettelyn vahvistamisesta kiinalaisten ja vietnamilaisten vientiä harjoittavien tuottajien esittämien tiettyjen markkinatalouskohtelua ja yksilöllistä kohtelua koskevien pyyntöjen arvioimiseksi sekä unionin tuomioistuinten yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 17.2.2016 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 2016/223

— velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sitä, että Euroopan komissio on loukannut SEU 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaista annetun toimivallan periaatetta, kun se on käyttänyt virheellistä oikeudellista perustaa.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee sitä, että Euroopan komissio on rikkonut SEUT 266 artiklaa, koska se ei ole toteuttanut kaikkia asioissa C-659/13 ja C-34/14, C & J Clark International, EU:C:2016:74, annetun tuomion täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee sitä, että Euroopan komissio on rikkonut SEUT 5 artiklan 1 ja 4 kohtaa, koska se on antanut säädöksen, jolla ylitetään se, mikä on tarpeen sen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka koskee sitä, että Euroopan komissio on käyttänyt väärin harkintavaltaansa, koska se on käyttänyt toimivaltaansa muuhun kuin siihen tarkoitukseen, jota varten toimivalta on annettu.

Kanne 17.5.2016 – NI v. Euroopan tietosuojavaltuutettu

(Asia T-237/16)

(2016/C 260/54)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: NI (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja A. Gómez-Acebo Dennes)

Vastaaja: Euroopan tietosuojavaltuutettu

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- Kumoamaan ja toteamaan tehottomaksi Euroopan tietosuojavaltuutetun 18.3.2016 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan hakemus tietosuojavaltuutetun 8.12.2015 tekemän päätöksen uudelleentarkastelusta, ja velvoittamaan Euroopan unionin oikeusasiamiehen lopettamaan meneillään olevat tai tulevat menettelyt, jotka koskevat kantajan kanssa tehtyyn sopimukseen sisältyviä henkilötietoja.
- Velvoittamaan Euroopan unionin oikeusasiamiehen olemaan julkaisematta mitään kantajaa koskevia henkilötietoja tai tietoja, joista kantaja voidaan tunnistaa. Unionin yleisen tuomioistuimen on erityisesti määrättävä oikeusasiamies olemaan viittaamatta kantajalla olleeseen asemaan.
- Velvoittamaan Euroopan unionin oikeusasiamiehen arvioimaan ja noudattamaan täysimääräisesti ja perusteellisesti kantajan oikeutta vastustaa hänen henkilötietojensa käsittelyä Own Initiative Inquiry 2/2014 -menettelyssä tai kaikissa muissa menettelyissä, joilla on sama tarkoitus ja joiden osapuolena kantaja voi olla.
- Velvoittamaan Euroopan unionin tietosuojavaltuutetun korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävä kanne kohdistuu pääasiallisesti vastaajan päätökseen olla hyväksymättä kantajan valitusta, jonka se oli tehnyt vastaajan päätöksestä olla poistamatta eräitä henkilötietoja, jotka liittyivät Euroopan oikeusasiamiehen menettelyyn, joka koski kahta tutkintaa kantajalle myönnettyistä hyväksymisistä harjoittaa ammattitoimintaa yksityisellä sektorilla sen jälkeen, kun hänen tehtävänsä Euroopan komission jäsenenä olivat päättyneet.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Henkilöstösääntöjen ja vastaajan päätöksiin sovellettavan oikeuskäytännön valossa vastaaja ei ole ottanut asianmukaisesti huomioon kantajan ammattitoimintaa, menettelyä, jota komissio noudatti hyväksyessään hänen toimintansa sen jälkeen, kun hänen tehtävänsä komission jäsenenä olivat päättyneet, Euroopan oikeusasiamiehen mainitusta hyväksymisestä tekemää ensimmäistä tutkintaa ja uuden Euroopan oikeusasiamiehen tekemää asian uudelleentutkintaa, eikä viimeksi mainitun aikomusta julkaista kantajan henkilötietoja, joista se voidaan tunnistaa välittömästi ja välillisesti.
2. Tietojen keräämisellä anonyymisti ei voida varmistaa tarpeellista jäljitettävyyttä sen määrittämiseksi, onko Euroopan oikeusasiamiehen suorittama tietojenkäsittely laillista, kun otetaan huomioon, että kyseiset tiedot on saatu anonyymisti ja niitä on käsitelty sääntöjenvastaisesti.
3. Kantajan mukaan käsiteltävän asian kohteena olevien tietojen käsittelyä on pidettävä kohtuuttomana, sopimattomana ja soveltumattomana siihen tarpeeseen, jota varten ne on kerätty, vaikka se tehtiinkin anonyymisti. Kyseessä oleva sopimus koskee yksinomaan kantajan ja yksityisen yhtiön välistä suhdetta sen jälkeen, kun kantaja oli jättänyt tehtävänsä komission jäsenenä, ja sopimuksen sisältö ei liity hänen tehtäviinsä komissiossa.
4. Asiassa ei ole mitään uusia tietoja tai tosiseikkoja, jotka oikeuttaisivat kantajan henkilötietojen käsittelyn ja julkaisun, varsinkin kun näitä henkilötietoja pidettiin luottamuksellisina edellisen Euroopan oikeusasiamiehen tekemässä ensimmäisessä tutkinnassa. Kyseessä olevien tietojen luottamuksellisen käsittelyn muuttamiselle ei ole laillista perustaa, eikä Euroopan oikeusasiamies ole missään vaiheessa esittänyt tälle mitään perusteita.
5. Henkilötietojen julkaisemisella käsiteltävässä asiassa ei myötävaikuteta millään tavalla parempaan tutkintaan, koska Euroopan oikeusasiamies voi tutkia kantajalle myönnettyä lupaa harjoittaa yksityistä ammattitoimintaa käyttämättä hänen yksityiselämänsä koskevia tietoja, ja erityisesti ilman noiden tietojen julkaisemista.

Kanne 17.5.2016 – Clean Sky 2 -yhteisyritys v. Scouring Environnement

(Asia T-238/16)

(2016/C 260/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Clean Sky 2 -yhteisyritys (CSJU) (asiamies: B. Mastantuono, avustajanaan asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Scouring Environnement SARL (Tauriac, Ranska)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— velvoittamaan vastaaja maksamaan CSJU:lle 60 000,00 euron suuruisen summan, joka liittyy avustussopimukseen nro 287071 ”BiMed – Bicarbonate media blasting for paint-varnish removal and dry surface treatment”, ja 3 600,00 euron suuruisen summan viivästyskorkona, joka on laskettu 3,65 prosentin korkokannan mukaan, ajanjaksolta 12.9.2014–3.5.2016, ja

— velvoittamaan vastaaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

Kantaja väittää, että vastaaja laiminlöi sopimusvelvoitteitaan, koska se ei toimittanut edellytetyjä kertomuksia, kirjanpitolietoja eikä tuotoksia, jotka koskevat ajanjaksoa 1, avustussopimuksen 3 artiklan sekä avustussopimuksen liitteessä II olevan II.2 artiklan 3 kohdan ja II.4 artiklan mukaisesti. Kantaja näin ollen päätti avustussopimuksen sen liitteessä II olevan II.38 artiklan mukaisesti ja antoi veloitusilmoituksen 60 000,00 euron ennakkomaksuista, jotka oli jo maksettu koordinaattorille avustussopimuksen määräysten mukaisesti. Kantaja antoi näin ollen veloitusilmoituksen niiden ennakkomaksujen saamiseksi, jotka kuuluvat kantajalle loppumaksuun saakka.

Scouring Environnement SARL:n velvoitteista koordinaattorina vallitsee käsiteltävässä asiassa laaja yksimielisyys, koska vastaaja ei esittänyt vastalauseita sopimuksen päättämiseen liittyneistä olosuhteista eikä kantajalle takaisin maksettavan määrän laskemisesta.

Kantajalla on näin ollen oikeus vaatia vastaajalle ennakkomaksuina maksetun määrän korvaamista ja takaisinmaksamista viivästyskorkoineen.

Kanne 20.5.2016 – Euroopan petostentorjuntaviraston pääjohtaja v. komissio

(Asia T-251/16)

(2016/C 260/56)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan petostentorjuntaviraston pääjohtaja (Bryssel, Belgia) (asiamiehet: henkilöstön jäsen L. Jelinek, avustajinaan asianajajat G. M. Roberti ja I. Perego)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa 2.3.2016 tehdyn Euroopan komission päätöksen C(2016)1449 lopullinen, joka liittyy koskemattomuuden pidättämistä koskevaan pyyntöön, lukuun ottamatta sen 1 artiklan 2 kohtaa

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan Euroopan komissio on tehnyt oikeudellisia virheitä ja ilmeisiä arviointivirheitä. Riidanalainen päätös ei ole Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) pääjohtajan koskemattomuuden pidättämistä koskevien oikeudellisten perusteiden mukainen ja se perustuu asiakirja-aineiston sisältämien asiakirjojen ilmeisen virheelliseen tulkintaan. Riidanalaisessa päätöksessä ei ole myöskään arvioitu asianmukaisesti unionin intressiä ja sillä vaarannetaan OLAF:n pääjohtajan riippumattomuus.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu oikeudellisiin virheisiin ja vääristyneeseen päätösmenettelyyn.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan perusteluvelvollisuutta on laiminlyöty.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan lojaalin yhteistyön periaatetta ja menettelytakeita on loukattu.

Kanne 23.5.2016 – Globo Media v. EUIPO – Globo Comunicação e Participações (GLOBO MEDIA)

(Asia T-262/16)

(2016/C 260/57)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muu osapuoli

Kantaja: Globo Media, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat L. Estropá Navarro ja J. Calderón Chavero)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Globo Comunicação e Participações S/A (Rio de Janeiro, Brasilia)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi haettu sanamerkki "GLOBO MEDIA" – Rekisteröintihakemus nro 8 957 169

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 14.3.2016 asiassa R 561/2014-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- edellä esitetyn seurauksena hylkää väitteen nro B1697179 ja hyväksyy riidanalaisen tavaramerkin rekisteröinnin luokkiin 35, 38 ja 41 kuuluvia palveluja varten
- velvoittaa EUIPO:n ja väliintulijat, mikäli ne vastustavat kannetta, korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja hylkää niiden vaatimukset.

Kanneperuste

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
-

Valitus, jonka Petrus Kerstens on tehnyt 28.3.2016 virkamiestuomioistuimen antamasta tuomiosta asiassa F-23/15, Kerstens v. komissio

(Asia T-270/16 P)

(2016/C 260/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Petrus Kerstens (Overijse, Belgia) (*edustaja:* asianajaja C. Mourato)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa virkamiestuomioistuimen 18.3.2016 antaman tuomion Kerstens v. komissio F-23/15
- palauttaa asian Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen käsiteltäväksi
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vaatimukset ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että tosiseikat ja todisteet on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, ja että perustelut, jotka koskevat hallinnollisen tutkimuksen puuttumista, ovat ristiriidassa vuoden 2004 hallinnollisten tutkimusten ja kurinpitomenettelyiden yleisten täytäntöönpanosäännösten 2–4 artiklan kanssa (jäljempänä DGE 2004).
2. Toinen kanneperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen, koska kuripidollista päätöstä, joka ei perustu hallinnolliseen tutkimukseen DGE 2004:n mukaisesti, ei ole kumottu.
3. Kolmas kanneperuste koskee ristiriitaisia perusteluja, osallistumisoikeuden loukkaamista, tosiseikkojen huomioonottamista vääristyneellä tavalla, DGE 2004:n 4 artiklan 4 kohdan rikkomista, toimivallan jakoa koskevan sopimuksen ja periaatteen 91 artiklan rikkomista, kieltoa lausua kanteen ulkopuolelta loukkaamista, vastavuoroisuuden ja syrjintäkiellon periaatteiden loukkaamista ja oikeudellista virhettä, joka koskee komission tekemiin sääntöjenvastaisuuksin liittyvien tosiseikkojen selvittämistä virkamiestuomioistuimessa.
4. Neljäs kanneperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen ja vastavuoroisuuden periaatteen loukkaamiseen tulkittaessa virheellisesti sopimuksen 24 artiklaa ja liitteen IX 10 artiklaa.
5. Viides kanneperuste, toissijaisena kanneperusteena, perustuu tosiseikkojen huomioonottamiseen vääristyneellä tavalla, perusteluvelvollisuuden loukkaamiseen ja oikeudelliseen virheeseen, joka koskee kohtuullisen ajan periaatteen noudattamista.

Kanne 26.5.2016 – GeoClimaDesign v. EUIPO – GEO Gesellschaft für ENERGIE und Oekologie (GEO)**(Asia T-280/16)**

(2016/C 260/59)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet*Kantaja:* GeoClimaDesign AG (Fürstenwalde/Spree, Saksa) (edustaja: asianajaja B. Lanz)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* GEO Gesellschaft für ENERGIE und Oekologie GmbH (Langenhorn, Saksa)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalaisen tavaramerkin haltija:* Muu osapuoli valituslautakunnassa*Riidanalainen tavaramerkki:* EU-sanamerkki "GEO" – EU-tavaramerkki nro 8 331 076*EUIPO:ssa käyty menettely:* Mitättömyysmenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 29.3.2016 asiassa R 1679/2015-4 tekemä päätös**Vaatimukset***Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin**— kumoaa riidanalaisen päätöksen**— julistaa kyseisen tavaramerkin mitättömäksi tai toissijaisesti julistaa kyseisen tavaramerkin mitättömäksi seuraavien palvelujen osalta: "Rakennushankkeiden organisatorinen valmistelu uusiutuvien energialähteiden alalla, erityisesti tuulivoimalaitosten ja tuulivoimapuistojen alalla" luokassa 35; "Rakennuttajan palvelut toteutettaessa hankkeita uusiutuvien energialähteiden alalla, erityisesti tuulivoimalaitoksia ja tuulivoimapuistoja; tuulivoimalaitosten korjaus ja huolto" luokassa 37 sekä "Tekninen projektisuunnittelu energiahuollon alalla; tekninen projektisuunnittelu uusiutuvien energialähteiden alalla, erityisesti tuulivoimalaitosten ja tuulivoimapuistojen alalla; insinööripalvelut uusiutuvien energialähteiden alalla, erityisesti tuulivoimalaitosten alalla; teknisten ja tieteellisten asiantuntijalausuntojen laatiminen" luokassa 42**— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.***Kanneperusteet***— Asetuksen N:o 207/2009 52 artiklan 1 kohdan a alakohdtaa, luettuna yhdessä 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa, on rikottu.*

Kanne 2.6.2016 – Solelec ym. v. parlamentti**(Asia T-281/16)**

(2016/C 260/60)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset*Kantajat:* Solelec SA (Esch-sur-Alzette, Luxemburg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luxemburg), Paul Wagner et fils SA (Luxemburg, Luxemburg), Socom SA (Foetz, Luxemburg) (edustaja: asianajaja S. Marx)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin infrastruktuurien ja kuljetuksen pääosaston 27.5.2016 tekemä päätös nro D/2016) 14480, jolla hylättiin SOLELEC S.A:n, MANNELLI & ASSOCIÉS S.A:n, PAUL WAGNER & FILS S.A:n ja SOCOM S.A:n tiettyä tarkoitusta varten perustaman yhteenliittymän ELECTR KAD:in Konrad Adenauer-rakennuksen (Luxemburg) laajennus- ja kunnostushankkeesta hankintamenettelyssä INLO-D-UPIL-T-15-AO6 (erä 75, ”sähkö – voimavirta”) 14.1.2016 tekemä tarjous, ja kumoamaan päätöksen, jolla kyseinen hankintasopimus päätettiin tehdä toisen tarjoajan kanssa
- määräämään esitettäviksi ne hankinta-asiakirjoihin kuuluvat asiakirjat, jotka koskevat parlamentin ja tarjoajien välisiä yhteydenottoja ja joita säilytetään unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 29.10.2012 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 160 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan tarjouskilpailun voittanut, tiettyä tarkoitusta varten perustettu yhteenliittymä ei täyttänyt valintaperusteita, koska eräältä sen jäsenistä puuttuu oikeushenkilöllisyys töiden koko keston ajan, eikä tarjouskilpailun voittaneen yhteenliittymän ole ollut mahdollista vedota tarjouspyyntöasiakirjoissa vaaditun kaltaisiin tekniseen ja ammatilliseen kapasiteettiin.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan valintaperusteita ei ole noudatettu. Kun kantajien tarjousta verrataan tarjouskilpailun voittaneen, tiettyä tarkoitusta varten perustetun yhteenliittymä tarjoukseen, ilmenee, että viimeksi mainittu on epätavallisen alhainen, minkä olisi pitänyt johtaa siihen, että vastaaja hylkää tarjouksen ja tekee hankintasopimuksen kantajien kanssa.

Kanne 30.5.2016 – Dominator International v. EUIPO (DREAMLINE)

(Asia T-285/16)

(2016/C 260/61)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Dominator International GmbH (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja N. Gugerbauer)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki – Rekisteröintihakemus nro 1 222 091

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 4.3.2016 asiassa R 1669/2015/2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 2 kohtaa on rikottu.

Kanne 2.6.2016 – Kneidinger v. EUIPO – Topseat International (WC-istuimen kansi)

(Asia T-286/16)

(2016/C 260/62)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Ernst Kneidinger (Wilhering, Itävalta) (edustaja: asianajaja M. Grötschl)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Topseat International (Plano, Texas, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen mallin haltija: Kantaja

Riidanalainen malli: Yhteisömalli nro 2274035-0001

Riidanalainen päätös: EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 5.4.2016 asiassa R 1030/2015-3 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut – etenkin tähän oikeudenkäyntiasiakirjaan liittyvät kulut ja mahdollisesta suullisesta käsittelystä aiheutuvat kulut sekä matkakustannukset – sekä valituslautakunnassa käydyssä menettelyssä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 6/2002 6 artiklan 1 ja 3 kohtaa on rikottu.
-

Kanne 2.6.2016 – Convivo v. EUIPO – Porcesadora Nacional de Alimentos (M'Cooky)**(Asia T-288/16)**

(2016/C 260/63)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Convivo GmbH (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja C. Düchs)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Porcesadora Nacional de Alimentos C.A. Pronaca (Quito, Ecuador)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalaisen tavaramerkin haltija:* Kantaja*Riidanalainen malli:* Euroopan unionin nimeävä kansainvälisesti rekisteröity sanamerkki "M'Cooky" – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 1 075 242*EUIPO:ssa käyty menettely:* Väitemenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n toisen valituslautakunnan 7.3.2016 asiassa R 1039/2015–2 tekemä päätös**Vaatimukset***Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin*

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, valitusmenettelystä ja väitemenettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.
- velvoittaa EUIPO:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
-

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuumioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 7.6.2016 – Verile v. komissio

(Asia F-108/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Eläkkeet — Henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 artiklan 2 kohta — Kansallisessa eläkejärjestelmässä saavutettujen eläkeoikeuksien siirtäminen unionin eläkejärjestelmään — Hyvitettäviä palvelusvuosia koskeva ehdotus — Kumoamiskanne — Muutoksenhaku — Hyvitettäviä palvelusvuosia koskevasta ehdotuksesta esitettyjen kumoamisvaatimusten uudelleenmäärittely — Kumoamisvaatimusten tulkitseminen siten, että niissä vaaditaan kumoamaan päätös, joka koskee eläkeoikeuksien siirtämisen johdosta hyvitettävien palvelusvuosien tunnustamista koskevaa päätöstä — Vaatimusten hylkääminen — Muutoksenhaussa annettu tuomio, josta on tullut lainvoimainen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2016/C 260/64)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Marco Verile (Cadrezzate, Italia) (edustajat: aluksi asianajajat D. de Abreu Caldas, A. Coolen, É. Marchal, S. Orlandi ja J.-N. Louis, sitten D. de Abreu Caldas, S. Orlandi ja J.-N. Louis, sitten S. Orlandi ja J.-N. Louis, ja lopuksi J.-N. Louis)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi D. Martin ja G. Gattinara, sitten J. Currall ja G. Gattinara, sitten G. Gattinara, ja lopuksi G. Gattinara ja F. Simonetti)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus sen päätöksen kumoamiseksi, joka koskee kantajan eläkeoikeuksien siirtämistä unionin eläkejärjestelmään ja jossa sovelletaan virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VIII olevan 11 ja 12 artiklan uusia täytäntöönpanosäännöksiä.

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta asiassa F-108/12, Verile v. komissio, raukeaa.
- 2) Marco Verile ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 379, 8.12.2012, s. 34.

Virkamiestuumioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 8.6.2016 – Massoulié v. parlamentti

(Asia F-146/15) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Parlamentti — Toimielinten välinen siirto — Vuoden 2014 ylennyskierros — Hakemus arviointikertomusten muuntamiseksi ylennyspisteiksi — Valituksen muuttaminen hakemukseksi — Henkilöstösääntöjen 90 artikla — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2016/C 260/65)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: François Massoulié (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: V. Montebello-Demogeot ja M. Dean)

Oikeudenkäynnin kohde

Parlamentin sen päätöksen kumoaminen, jolla on hylätty kantajan pyyntö muuntaa ylennyspisteiksi häntä koskevat arviointikertomukset, jotka on laadittu sen jälkeen, kun hänet on ylennetty palkkaluokkaan AD 12

Määräysosa

- 1) *François Massoulié'n kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.*
- 2) *Massoulié vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan parlamentin oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 68, 22.2.2016, s. 45.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI